

திரு. என். இளங்குமாரன்
(கேள்வி எண் 105)
திரு. இளங்குமாரன்

சுவாமிநாதன் பாலகணபதியம்

T.D.R. 3252

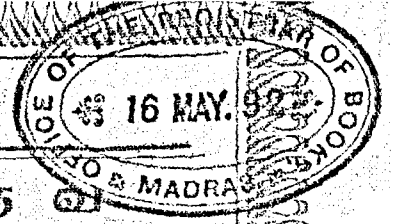
R.R. No 109-2-92

Q, 892 MKP415
M92

116.259

சுடவள் துணை.

. ச யி ந் த வ

நாடகாலங்காரம்,

இ . ஃ . ஊ.

தினழவனம்

மாநற்புத்தமுதலியார்-குமாரன்

இரங்கசாமிமுதலியார்

கேட்டுக்கொண்டபடி.

விழுப்புரம் தாலுக்கா

விக்கிரவானடி சாலை

கிருஷ்ணப்பிள்ளை

இ ய ந் தி ய தை

இ . ஃ . ஊ.

கோகுலபுரம்

அருவசலமுதலியாரால்

பார்க்கப்பட்டது.

திருப்பதி.

இரத்தினமுதலியா நவர்களால்

கலைக்கியானமுத்திராக்கா சாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1891-இ

Registered Copy Right.

விளம்பரம்

இதனால் சகவருக்கும் அறிவிப்பதுயாதெனில் சென்னப்பட்டணம் பெத்துகாய்க்கன்பேட்டை முத்துசெருஷணன் தெருவில் கீழண்ணப்பா டை-33-வது கெம்பர்வீட்டில் இருக்கும் ம-ள-ள-ஸ். திருப்பதி- இரத்தி னாழகவியாபாதித்திலும், பண்ணுருட்டியில் புஸ்தகவியாபாதி செய்யும் கின்னசாமியாபாதி யிடத்திலும், கிண்டிவனம்- புஸ்தகவியாபாதி செய்யும் ம. நணிகாசலமுதலியா டிடத்திலும், புதுச்சேரி மணிகுண்டியிடத்தில் பு ஸ்தகவியாபாதி செய்யும் அரிபுத்திரகாபக சிவரத்திடத்திலும் மேற்படி கூண்டியிடத்தில் புஸ்தகவியாபாதி செய்யும் வெங்கடாசலநாயக்கரிடத் திலும் கீழ்க்கண்டவாணி-சரஸ்வதிவாணி-பழனியாண்டவரவாணி உ-வது பாகம் கெவகையிம்னாடகாலக்காரம்-சுயிந்தவாடகாலக்காரம்-இரணிய நாடகம்-பதினெட்டாம்போர்-பதினெண்சித்தர்கள் திருவாய்மலர்த்தருளி ய-சில்லனாக் காரவகனம்-பலவித தமிழ்தெலுங்கு வயித்தியசோதிடம் பெரியோர்களால் செய்யப்பட்ட சாஸ்திரங்களும் விலைசரசமாக வித்திறப டியால் வேண்டியவர்கள் வேற்படியாதித்தில் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

கெவகையிம்ன் நாடகாலக்காரம் கிளை
சுயிந்தவ நாடகாலக்காரம் கிளை
பதினெட்டாம்போர் கிளை

அனு - ச
அனு - ச
அனு - ச

இப்படிக்கு,

தி - இரத்தினமுதலியார்.

கடவுள் துணை,
செய்திரசனென்னும்
சயிந்தவநாடகாலக்காரம்.

விளம்பரம் - காப்பு.

விருத்தம்.

செனிகாபலக்கண்ணன் - திருவடி சிரமேற்கொண்டு
தாரணிமாணுசுன்ற - சுயிந்தவன்கையையப்பாட
நீரணிச்சடைபோனென்னு - நிமன்னுப்பிழந்தனித்த
வாரணமுதலுக்கெப்ப - மலரடிக்காப்புதானே.

பரமசிவனக்கம்

விருத்தம்.

நாந்தலுத்திராருந்தவமக் - காவல்தககருக்குண்
பார்புதல்சுயிந்தவன் - பண்ணைபாடகமாயோத
வெந்திகுழைகலைவாழ - பெரிதுயுபாமன்தறறை
வார்கடைப்பெம்மான்செய்ய - மலரடிசென்னிசேர்ப்பாம்.

உமையவளவணக்கம்

விருத்தம்.

அரல்கெதனன்றன் சொற்படியோக்கு-மலருக்குநியலானவனை
கரவுசெய்திடவேருத்ததுகொண்டோன்-கன்தனயநாடகமாயோத
வினாசெறிவனாகல்வேருநுயோக்கு-மேதருபருவதன்மந்த
பனாயெனுமுனமயின்பாதபதங்கனபண்புடன்சென்னிமேற்கொள்வாம்

சுப்பிரமணியர்-வணக்கம்

விருத்தம்.

நண்ணுலாருசுந்தருழிந்த-தாரணிவேந்தருக்குண்
மண்புதல்சுயிந்தவன்-வண்ணைபாடகமாயோத
பண்ணைமொழியானுதும்-பரிஷுறம்பானுக்குத்
சனமுதலுபையபொழிதன்-சந்ததம்பனிகுலமால்,

திருமால்-வணக்கம்

விருத்தம்.

சுயிந்தவருவகையாண்ட-சாவலன்சுயிந்தவன்
மேதருசந்திதன்கை-வியன்கொண்டு-கவாய்செப்ப

பூதலத்தோர்களாதி-பொன்னுலகோர்களேத்துஞ்
சேரனென்னுமாயன்-சேவடிசென்னிசேற்பாம்.

இலக்குமிவணக்கம்

விருத்தம்.

அங்கண்மாநூலந்தன்னை-யாண்டவர் தங்களுக்குண்
தங்களாரக்குலத்திலுற்ற-செயித்தரசன்றன்கீர்த்தித்
துங்கநாடகமாயோதத்-தூயவன்குண்டத்தோடுகுஞ்
செங்கண்மாநிக்னியளாகுந்-நீருமகள் பதங்கொள்வாமால்.

கலைமகள்-வணக்கம்

விருத்தம்.

தலைபலசமயத்தோருஞ்-சாற்றொணுப்பொருளா லுற்ற
வலைசெநிவையந்தன்னை-யாண்டமன்னவர்களுக்குண்
நிலைபிரிந்தோட்டமுற்றே-ஊதிநாடகமாயோதத்
கலைமகளென்னுமவாணி-கழலினை பணிசுவாமால்.

அனவையடக்கம்

விருத்தம்.

சேற்றினிலெழுந்ததென் மச்-செங்கமலத்தைக்கா
தேற்றுகொள் பவர்கள் போல்-வெழிற் புலியுள்ளோடல்லாம்
போற்றொணுச்சயிந்தவன்-புகழிருத்தலினுற்றற்றஞ்
சாற்றிடாதென்புன்சொல்லைத்-தக்கவர்கொள்வரின்மே.

தோடையம்

கண்ணிகள்.

அத்தினுபுரியான்-தூரிய-னதைந்தவாய்மையைக்கொண்டுதன்
சித்தத்துணிபுடனைவர்தேவியைச்-சிறைபிடித்திடவந்தவன்-ஜெயஜெயா.
வெற்றிகேருஞ்சயிந்தவன்புகழ்-விளம்பும்நாடகமாய்ச்சொல
கற்றைவாரசடைக்கடவுளின்-கஜானன்னகழல்பணிசுவாம்-ஜெயஜெயா
திருதாட்டிர்ன்மகனுரைப்பட்டி-சிந்துதேசமதாண்டியும்
விருதுகொண்டசயிந்தவன்சீர்-விளம்பும்நாடகமாய்ச்சொல-ஜெயஜெயா
ஒருதனிப்பொருளாய்ளங்கியே-புகடபரியாவருமறியொணு
நிருவிதற்பசமாநியாயொளிர்-நிமலனாகழல்பணிசுவாம்-ஜெயஜெயா-
மங்கைகதிரைபதையர்மையா-மயக்கவந்தசயிந்தவன்
அவ்மற்றதெப்பையாணர்-அலக்குநாடகமாய்ச்சொல-ஜெயஜெயா.

கங்கைவேணியனும்பிழந்திடு-காதலிச்சொலும்பூதலி
இங்குதச்சுவகாமசுந்தரி-யிணையடித்தொழுதேத்துவாம்-ஜெயஜெயா-
பூரவகேதனன்வாய்மையொண்டொளிர்-நோவருக்கிடருன்னியே
தூயயிளேஞ்சொலுநாணமிற்ற-தரநிபன்கதைக்கறவே-ஜெயஜெயா.
நினாசொழிந்திட-லுலகைநொடிதனிம்-செய்யமாக்கனிகொள்ளவே
வினாகொண்மயின் மிசையேறிவருந்-செய்தவேலவன்கழல்பணிசுவாம்
மெய்வருந்தியுலைத்துவோடலை-விண்ணினோருடன்மன்னினோர்
கைதவப்பயிளேவெனச்சொலி-கண்டுகெங்கலிகொட்டவே-ஜெயஜெயா-
செய்துவிட்டகதாயுகன்புதழ்-சேசமொருகணுஞ்செப்பவே
ஐவர்கட்குசகாயனாகழ-வன்புடன்பணிந்தேத்துவாம்-ஜெயஜெயா-
தூரியன்மைத்துனென்-முவந்-தூழல்-தோன்றலின்புகழ்கூறவே
வினாசெறிப்புழந்திருவினோடும்-விளம்பும்வாணியின்புதமனும்-ஜெய-
தகாபணிந்திடுவேதவாயினராதி-தண்டமிழநாவலர்
நடைமகிழ்ந்திடுநரினபொற்பத்-நாடியேகனிகு-வொம்-ஜெயஜெயா.

மங்கனம்.

இ.ம். சுருட்டி-சாளம்-ருபகம்.

கண்ணிகள்.

துன்னம்பரமனருள்-தும்பிமா முகனுக்கு-மங்கனம் ஜெயமங்கனம்
மன்னுக்கையிலவாழ-மதிசூடியோனுக்கு-மங்கனம் ஜெயமங்கனம்
பன்னற்கருமபர்வதராஜகுமரிக்கு-மங்கனம் ஜெயமங்கனம்
கண்ணியிருவர்க்களிருந்-கங்கையெற்கு-மங்கனம் ஜெயமங்கனம்
மாதவர்கள் பணியும்-வைகுந்தவாசற்கு-மங்கனம் ஜெயமங்கனம்
சீதமதிவதனத்திருமாளாருக்கு-மங்கனம் ஜெயமங்கனம்
ஒதுங்கலைவாணிக்கு-மோக்குமறையவர்க்கு-மங்கனம் ஜெயமங்கனம்
பூதலத்தினிலுதுப்புலவன்வாணருக்கு-மங்கனம் ஜெயமங்கனம்

பாயிரம் முற்றும்

முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீராமஜெயம்
சயிந்தவ நாடகாலங்காரம்

விநாயகர்வருகிற-பொது-விருத்தம்-இ-ம். அஜாவந்தி.

தற்பராபரணமையின்பாலன்
தத்திமுகமிந் துவைவல்துணைபா
முப்பிரிநாலோங்கலைவரசாந் துலங்க
மூலிகவாகனமேறிக் கண்கள் சூழச்
கற்பகமாவலம்மாறிச்சொரிந்துபோற்றக
கவிவாணர் துதிபேசச்சபைதழைக்க
யிப்புலியில்விஸ்வநகர்தன்னில்மேவும்
யெழிற்கொள்ளுருகணநாதர்வருகின்றோ.

பொதுவசனம்

அகோதெப்படியென்றால்- இத்தப்பிரகாரம்- ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய
உமாமயேசனது கெற்பசாதாகாரமுந் துவையன்னும் விநாயகக்கடவுள்சபை
க்குவருகிறவிதங்காண்க.

தரு-இ-ம். அஜாவந்தி-நாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

நணநாதரிதோவந்தார் ஸ்ரீகுரு
கணநாதரிதோவந்தார் ர்.

அதுபல்லவி.

உணநாதரிதோவந்தார் - கதைக்கருள்புரித்திட
மணமேவியெர்விரிவிஸ்வ - மாநகரத்தன்னில்மேவும் (கண)
சரணங்கள்.

அங்குசபாசமுத்த செங்கையிலேன்	தி	
சங்கரஞ்சுருள் வெங்கையமுதமுள்	ள	(கண)
மூலிகவாகன மீதினிலேறி	யே	
பாதவல்லபை பாதன்புத்திவேனேச	ன்	(கண)
வெழுமுழங்கிட விண்ணவாதுதித்தி	ட	
ஆதிபராபர வண்ணபரிபூச	ண்	(கண)

சயிந்தவ நாடகாலங்காரம்

எ

பொது-விருத்தம்-பைரவி.

பூதவெல்லம்போற்றிப் புசுமுவிஸ்வகரிவோங்கும்
வோதுத்தந்தரியவையருசி-மஞ்சநீராடித
காதலாபிஜபமுடி துறவ்-சுருதும்வெள்ளிக்கடத்திற்
செதேச்சிப்பொருள்களோடு-திறமுடன்வருகின்றோ.

இதுவுமதுவசனம்

அகோதெப்படியென்றால்- இத்தப்பிரகாரம்-செடியகடல்சூழ்ந்த உல
கமனைத்தும் போற்றிப்புசுமுதந்தரிதாரிய- விஸ்வமாகரமென்னுந் தலத்
திற் றிருக்கோயிற்கொண்டேழுந்த நளியிருக்கும் ஸ்ரீ-குருகணநாதரைப்
பூஜிக்கும்படியாய்-மஞ்சனமாடிச் செபதபங்களை முடித்து பம்பத்தி விள
யத்தோடும் வெள்ளிக்கடத்தில் மஞ்சநீரேக்கிச் கத்தப்புடப் பரிமாசுதிவத்
துக்கஞ் சிவேதனமுக்கொண்டு குருக்கள்வரும் விதங்காண்க.

தரு-இ-ம்-பைரவி-நாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சிவவேதியர்வந்தார்- பூசனைபுரி
சிவவேதியர் வந்தார்

அதுபல்லவி.

தவமார்முடிவரவரசர்-புசுமுவிஸ்வமாகர
தன்னிலுறைமயங்கணநாதற்குப் பணிசெய்ச் சிவ
சரணங்கள்.

அங்குமெங்குத்திருநீ துந்துலங்க	வே
அணிகொள்முப்பிரிதால் மார்பிலிலங்கவே	சிவ
திகழும்வெள்ளிக்கடத்திற்-நிநுமஞ்சனமுதக்கொண்டு	
தெய்வமணங்கமழஞ்செடியதைக்கண	சிவ
கத்தப்புட்பதாமபூலங்ககரிப்புடனேயெடுத்து	
கருதருங்கணநாதன்-சுழவினையாடுதது	சிவ
முப்பழமவம்பொரி-மோசமுமெடுத்தே	
மூலிகவாகனன்மேல்-முதியகாநத்தொடுத்தே	சிவ

பொது-விருத்தம்-தோடி.

வேதியர் தாமமுத்த-வேமுமாமுதவையு
வோதுமஞ்சன நீராட்டி-யருத்திரசங்கருட்டி

அ

சயித்தவநாடகாலங்காரம்.

சீதமென்மலனாச்சுட்டிச் செப்பநூபங்காட்டி
மோதகமுதலாயெல்லா-முன்வைத்துப்பூசிப்பாரோ.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இத்தப்ரகாரம். கணேசநாதன் பூசைசெய்யவந்தவேதியர்-உருத்திராசமென்னும் நமக்கத்தால்-மஞ்சனமாட்டி-மலர்களைச்சுட்டி. நிவேதனங்கள்வைத்து அற்சிக்கும் விதங்காண்க.

விநாயகர்-மந்திரம்.

ஓம் சுமுகாயநமா	ஓம் எகதந்தாயநமா
ஓம் கபிலாயநமா	ஓம் கஜகர்ணிகாயநமா
ஓம் லம்போதராயநமா	ஓம் விகடாயநமா
ஓம் வித்னராஜாயநமா	ஓம் கணபதேயநமா
ஓம் ஆமரகேதாயநமா	ஓம் கணபதிதஷாயநமா
ஓம் பாலசுத்திராயநமா	ஓம் வக்ரதுண்டாயநமா
ஓம் சூர்ப்பகர்ணாயநமா	ஓம் ஏரம்பாயநமா
ஓம் ஸ்கந்தபூர்வாயநமா	ஓம் மகாகணபதேயநமா.

இதுவும்து விநாயக்தோத்திரம்.

தேவாரப்பண காமபோதி.

அத்திமாழகனேபோற்றி யரிநிருமருகாபோற்றி
சித்தனையென்னையாநாத் தேவர்கள்முதல்வாபோற்றி
பதல்ன்மேற்சிறுபைகூர்ந்திப் படிபிசைபாடியாடக்
கர்த்தனேகன்களிப்பாய் கழலினைபோற்றிபோற்றி.

வசனம்

அகோதெப்படியென்றால் இத்தப்ரகாரம் விநாயகக்கடவுளைச் சிவ
வேதியர் பூசைசெய்துசென்றின் அச்சவைக்கு கட்டியன்வருகிறவிதங்
காண்க.

கட்டியன்வருகிற பொதுவிருத்தம்-தோடி.

ஜெநலம்புகழும்வெற்றிச் சேவகாதிரஞன
அசமசிழ்நுணாகள்செய்யு மாபரணங்கள்பூண்டு
மசிபனாநுறியென்னென்று மாயவன்வாயற்காற்க
சொகுசுகட்டியன்முன் ஓரிதமய்வருகின்றானே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இத்தப்ரகாரம் கடல்குற்றத் உலகமழை
தும் வேறொருமுன்னனுக் கில்லாதுதானே. எனக்கராதிபதியாகவும்

சயித்தவநாடகாலங்காரம்.

வகேதனனாகவும் வயங்கும் இராஜாதிராஜனைய திரியோதனமகாராஜன்
ஆசாரவாய்ந்தும் அதிவிபராக்ரமனைய கட்டியன் வருகிறவிதங்
காண்க.

தரு- இ-ம்- சவுராஷ்டிகம், தாளம்- ஆதி.

பல்லவி.

திரன்திரியோதனன் வாயத்தாவற்செய்யுஞ்
ஞரன்கட்டியன்வந்தா னே.

சரணங்கள்.

ஆரவாரமுடன் கார்பாருகள்செய்யு	ம்
விரனென்றேமிகவும் பாரினிப்புதற்பெய்யு	ம்
விசையிலமுறுக்கும் நடந்திட	
வசையிலெவர்க்கு	ம்
வெகுவிதமாகவொரு சொருகடன்மேனி	ய
அருமகிழ்தாடிவரும் நவமணியாகி	ய திரன்
சிரத்திற்பாசைதுவங்க கரத்திற்செங்கோலில்க	க
சிரித்தகையுடனே வீறத்தவிசையுட	னே
திரனுமாகி யதினி	த
காரணமா	கி
திரண்டவயர்குலங்க வறண்டபார்வையுட	னே
வருண்டபணிசரமும் பிரண்டபதக்கமுட	ன் திரன்
நீசைமுருகிக்கொண்டு பேசுமகந்தைகண்	டு
ஆசாபாசங்களாக வாசாகோசரமா	க

அருகினில்வரவும் மாதர்கள்

வருவுகள்தடவு

அகடவிகடஞ்செய்து நகையுடன்பேசுவு

தகையிலாநடைகண்டே ககனர்கடவு

தாண்டிக்குதிக்கும்நடை வேண்டிக்குலங்கும்நடை

நீண்டகைகளைவிசித் தாண்டிவிகடம்பே

நெசங்களாக மன்னன்வனாக்கு

வாசங்களா

நெறித்தமார்புடனே கொழுத்தகைகளைநீட்

சிரித்துச்சித்தன்கொண்டு விரித்தகச்சையுங்கட்

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் அஸ்திபுரிப்பட்டணத்தை அரசாட்சி செய்வவராவின் இராஜா திராஜனாகிய - திரியோதன மகாராஜன்-தனது தம்பிமார்களும் மந்திரிபிரதானிகள் முதலிய ராஜகூட்டம் டைகுழி ம்படியாய் கொலுவது வருகிறபடியால்-இங்குள் யாருமே பசாதா சத-சத்.

திரியோதனமகாராஜன்-கொலுவது வருகிற-

பொது, விசுத்தம்.

உலகவெவாத்துதிபெருகுத்திரன்றன

முயந்தவமணிமகுடஞ்சிறித்பூண்டு

பவருடையகெதவான்வெல்லிலுமேக்கிப்

பரிவுடனோதம்பியர்க்கவணக்கேற்க

இவகுமுடிக்கதிர்மைத்தன்சகுனிசல்லியன்

யேதமிலாவிஷ்மகுடன் துரோணர் குழக்

கலகவெனவிரகெண்டாமணியொலிக்கக்

கனசடைக்குத்துரியனிதோவருவென்றனே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் - இந்தப் பரமம் - இராஜா திராஜமார்த்தா ண்ட ராஜகெம்பிர ராஜவந்தண்ட கோலாகல- திரியோதனமகாராஜன் கன்னன்சகுனி சல்லியன்முதலிய தம்பிமார்கள்குழிப்படியாய்க் கொலும ண்டபத்திற்கு வருகிறவிநங்காண்க-

திரியோதனமகாராஜன்- கொலுவது வருகிற-தரு-

இராகம்-காய்போதி-அடதாளம்.

பல்லவி.

தேசத்தவர்புகழும்-ராஜர்க்குதிபன

திரியோதனராஜன் வந்தா

அதுபல்லவி.

விசும்மாணிக்கப்பிரகாசம் பனபனபனென்

வெற்றிபொருத்திய மன்னர்மீதி

சத்தாரதியர்கள் கணகெவாடுங்கி

சரணங்கள்.

சந்திரகுமரவிக்ஷ-வந்துதித்தவுல்லச

தம்பிமார்புடைகுழலே-குருபெரியோ

தம்பிமார்புடைகுழ

அந்தணர்வேதநாததேமுழங்கி

கேதூரகடகமிலங்கி

ரஞ்சுரர்க்கல்லு வணங்கி

சார்னக்கவசங்கள்-நுலங்குமாபரணங்க

சோதிபனபனென்னவே-நவமணியி

சோதிபனபனென்ன

கன்னன்சகுனிசல்லியன்-கதிர்மகுடரெருங்

காலைருரியனென்னமதிரு

மேலுமாலேகொடந்திதிபெ

டமரங்கிடுகென்னத்-குமரிச்சல்லரிபா

டக்கைவிருதுடனே-டவுல்லா

டக்கைவிருதுட

அமரருவதை யெடியவர்கொடி-கன்பரக்

அந்தரதுத்துமி வினைமுழங்கி

சந்தரமுக்கவதன மாதர்நடனயி

(கட்டியன்சொல்-பாக்கு.)

வேலைகுழுவின்வேந்தே பாக்கு

சேமதிசுவதீரா பாக்கு

மாலையணிந்தொளிர்மார்பா பாக்கு

கோலாகலவுத்தண்டா பாக்கு

(மந்திரிசொல்-போற்றி.)

சிந்துகுழுவைகயாளுந்-திரனேப்பாற்றிபோற்றி

எந்தனையாளவோங்கு-நினைவனேப்பாற்றிபோற்றி

நினைசேர்வில்வேல்தாங்கும்-விரனேப்பாற்றிபோற்றி

பந்தரத்தவர்களுளும்-பாத்திபாப்பாற்றிபோற்றி.

(இராஜன்சொல்-வாழி விருத்தம்.)

பெருமையாயடிபணிந்த-பிரதிகாமியனெவாழி

குறைவிலாவென்சபைக்குக்-கொலுவாகவந்தமந்தோர்

ஆரியகாட்டகத்திற்சென்ற-வெவர்கணலத்தைக்காண

ஆரிதமாய்ச்சென்றேநீயுந்-தூநகையழைத்துவாராய்-

வசனம்.

ஆ-ஆ - கேளாய்-பிரதிகாமியனே-வகதவகெடுக்கத்தாற்-கானகத்திற் சென் றுழலும்-ஹுர்களைன்னும் பாண்டவர்கள்-எந்தமிடத்தில் வாசஞ் செய்கிறார்களோவதை-நாமநியவேண்டிமாதலால் - காற்றிணங்கவேகமு ள்ள தூதர்களை யழைப்பிடிமப்பா-

(பிரதிகாமியன்சொல்-வசனம்.)

ஆ-ஆ-மகாபாக்ஷியம்-அப்படியே வருவிகின்றேன் கேள்வி-
தூதர்கள்வருகிற-தரு-இ-ம். தர்பார்-அடதாளம்.

பல்லவி.

தூதர்வந்தாரோ-சபைதனில்

தூதர்வந்தா ரோ

அதுபல்லவி.

தூதர்வந்தார்-துரைகளழைத்திடுஞ்

சேதியறிந்திடச்-சீக்கிரமாக வே தூதர்

சரணங்கள்.

பறந்தபாலை-சிரத்திலிலங்க வே

அறுந்தசேதியை யங்கியாகக்கொண்டே தூதர்

சோடாவுடன்கத்தி கேடயமேந்தி யே

வாடாமனதனுடன்-வல்லமைபேசி யே தூதர்

வெள்ளித்தடியும்-விருதுகனம்பூண் டி

துள்ளித்துள்ளியே-துணைக்காணவே தூதர்

வசனம்.

சரணம்-சரணம்-சந்திரகுலசேகரா-தேவரீர்-இந்த-ஏழைகளைவருவி
ந்தகாரணமியதோ வதனைத்திருவாய்மலர்த்தருளவேண்டுமெனகாராஜனே
திரியோதனன்சொல்-விருத்தம்.

குரதுதுவகேகேரீர்-சொன்னினிக்கொட்டுமுன்னே

ஆரணியத்தைநாடி-வடைவுடன்சென்றுகீழ்கள்

சாரியாய்பாண்டிபுதர்-சஞ்சரிப்பதுமில்லாத

காரியமறிந்துசேதிக்கடுகிவந்துரைசெயயீரே-

வசனம்.

கேளுங்கள்-தூதுவர்களே-நீங்கள்-அதிவேகமாக ஆரண்யத்திற்குச்
சென்று-அவடத்தில் - பஞ்சபாண்டவர்கள் எவ்விடத்தில் வாசஞ்செய்கி
ன்றார்களோ அதைக்கண்டறிந்து சீக்கிரமாய்வந்து பதுவ்சொல்லவேண்
டுந் தூதர்களே.

(பொதுவசனம்.)

அகோதெப்படியென்றால்-இந்தப்ரகாரம்-இராஜாதிராஜனாகிய திரி
யோதனமகாராஜன்வருத்த மெழியைக்கேட்ட தூதர்கள் அதிவேகமாய்
அஸ்திநாபுரியைக்கடந்து-காடு மலை வனம் வனந்திரங்கொள்குந்தேடிப்

பாண்டவர்களிருக்குமிடத்தையறிந்து சந்தோஷங்கொண்டு அவனின் து
மிண்டு நமது வேந்தனைக்காண்டு பணிந்துகூற அதைக்கேட்டமன்னன்-
தனது ஜோனவக்காரனைநோக்கிக் கூறுகிறவந்தாகாணக.

(இராஜன்-சேர்வைக்காரனுக்குச்சொல்- விருத்தம்.)

தமொன்றில்லாதோங்கும்-பிரதிகாமியனேகொளாய்

கோதிலாப்பெரியோர்சூழும்-கொலுன்னிலிருந்துகரமுந்

திதரவொருவிளக்கஞ் செய்திடவதற்கிப்போது

தாதவிழ்மாலைமார்பன்-சயித்தவன்றனையழைப்பாய்

வசனம்.

கொளய்பிரதிகாமியனே-பெரியோர்களும் வேந்தர்களுஞ் சூழ்நீரு
க்கும்படியாகிய-எனதுசபாமண்டபத்தில்-ஒருஆலோசனை செய்யவேண்
டியிருப்பதால்-சிறுதேசாதிபதியாகிய-எனது மைத்துனன்-சயித்தவரா
ஜனைஅதிகேக்கிரமாய்-அழைத்துவாருமாப்பா.

(சேர்வைக்காரன்சொல்- வசன

ஆ-ஆ-மகாபாக்ஷியம்தேவரீர்ஆஞ்ஞாயின்ட ிநினமப்போதில்
அப்படியேயவழத்துவருகின்றேன் மகாராஜனே.

(சயித்தவன்வருகின்றபொதுவிருத்தம்.)

அண்டர்முதன்மாமுரிவரெவருமெச்ச

மழகுபெறுமன்மதனாமிவனெயென்னக்

நண்டவர்திசுக்கிடச்சிறுக்காணினிலிலங்க

கரமதனிநகத்தியும் கேடயமுமேந்தி

மண்டலமும்விண்டலமுமதிக்குந்திவ்ய

மணிமகுடம்பளபன்னப் பணிகள் துன்ன

சண்டப்ரசண்டனெனும்வீரகுர

சயித்தவனென்னும் வேந்தன்வருகின்றானே

சயித்தவவேந்தன்வருகிற-தரு-

இ-ம்.தோடி-அடதாளம்.

பல்லவி.

சந்திரவதனமுககிந்துபதியளித்த

சயித்தவராஜன்வந்தான்-பராக்ரமம்-சயி

அதுபல்லவி.

கந்தன்றனையளித்த-யிந்துவேணியன்பாதம்

கருதித்துதியெய்யும் பிரபலதிர - - - ன்

பிரியமைத்துனன்-தூரியனைக்கா - - - ன் = ரக்

சரணங்கள்

நீண்டமணிமகுடம்-நிகழிகவென மின்ன
நீதிப்ரதாபன்வாரான் - உல்லாசகுண
நீதிப்ரதாபன்வாரா - - - - -
தானடிவீர்வீரன்-தனிமிகவனுபெற்ற
சாரிப்புரவிக்ஞ்சிவீரர்களோதுங்கிட
பாரிசிலினைவருமா-ரேனுவெனென்ன - சந்
கரமதிஞ்சிலைசனங்-கடகம்பளபென்ன
களபகஸ்தூரிவிசவே - மணங்கமழுங்
களபகஸ்தூரிவிச - - - - - வே
சரிகமபதவென-சரசமாதர்நடக் - க
தாருகு-ஜேகு-ஜேகுஜெமத - ரி
நாகரீகவவபோகமதாக - - - - - வே = சந்
பூரிகைபேரிகை-விரமுரகடங் - - கா
பொங்குங் - ல்போலொலிக்க-வெருவிதவாத்யம்
பொங்குங்கடலபோலொலிக் - - - - - க
பாருங்கிடுகிடென்னப்படைமன்னவர்களுங்க
பத்தியுடனினோ-சத்தவீரருட - - - - - ன்
சத்தமகிழ்ந்தொளி-ரத்தினுபு - - - - - ரி = சந்
(சயித்தவனுக்கு-திரியோதனனுக்குஞ்சந்திப்பு.)

வினா-விடைக்கவி

சித்திரவரனுஜெகமெலாந்துதிக்கு - - - - - ம்
அத்தினுபுரியா-ளரசனேசரண - - - - - ம்
சத்தியவசன-சத்தருணவுலா - - - - - சா
மைந்துனுவாரும்-வாருமைத்துன - - - - - ரே
வசனம்.

வாரும்-வாரும்-மாதத்து-நீதோனுந்தகவடணிச் சிக்காசனத்தில்-வு
ட்காரும்-ஆஆ-கீர்-எனதாருயிர்-துணைபோன்றமைத்துனராதலால்ஒரு-ஆ
லோசனேசொல்லுகின்றேன்-அதற்குப்பலுத்தாஞ் சொல்லும்மைத்துன
திரியோதனன்சொல்-தரு-இ-ம்.

கண்ணிகள்.

இத்தரப்ரஸ்த்தமாண்டார் - - - - - ஐவர்
யெங்குமேபுகழ்பூண்டா - - - - - ர்
எதுக்கொருவிதவாதைப்படவில்

பாடியும்பெற்றேமேமேயவாபெலம் - இக்
நாணிமக்கடிமைப்பட்டார் - - - - - ஐவர்
ராஜனீரியங்கெட்டுவிட்டார் - - - - - ர்
நாடிப்பாஞ்சாலிவாடிப்பதறிட
நீதித்துவினைக் கொடியுரிந்தோம் - இக்
ஆனைத்துஞ்சினத்தினுலேகண்டார்-ஐவர்
அடிமைத்தொழிலைமீட்டுக்கொண்டார்
ஆண்டிராண்டிகீங்கியபாண்டவர்
மூண்டினிபித்திரமாண்டிமீட்டார் - இக்
எதுக்குமவந்தப்பித்துக்கொண்டார்-ஐவரை
எதிர்த்துசெய்க-மீரருண்டோ
யென்னிடராஜனியத்தன்வரிசைபாடியும்
மன்னவராளவுகன்றயமோசொல் - இக்

இதுவுமது-கிருத்தம்.

அருமைபெறுஞ்சகுனிகர்-ஞ்சபையி
அந்நாளில்நீர்நாளில்வரைக்கொல்
துரைநாளிலேவநிகாட்டி-ஞ்சபையுட்டி
ஞாவிமனைப்பிடித்து-மடுவில்விட்டி
எரியரக்குமாணிகைபிறற்றையிட்டும்
பின்புதுதுரோபதையவனைப்பங்குஞ்சொல்
ஒருவிதத்திலாவதுபிற்ப்போகாதைவர்
புறியோபோசவுபாயமொன்று-வுரைசெய்கிறே

வசனம்.

கேளுங்கள்-சபையிலுள்ளபெரியோர்களை-சகுனிமாமா-அண்ணாவா
ரிய கர்னமகாராஜனே-மைத்துன நீங்கள்னைலருங்கேளுங்கள்-யாதெனில்
நாமும்பாண்டவரும்-வித்யாரம்பஞ்செய்த-அந்நாளிமுதல்இந்நாளவரையி
ல்-நமதுராச்சியம்பிரியுபடாமலிருக்க-அதனுல்-பாண்டவர்களைக் கொல்ல
வேண்டு-தடாகத்திலவசியைகாட்டியும்-பொசிக்குமன்னத்தில்-விதைநை
பூட்டியும்-அநையுண்டிவிஷபீதிய-மீமனைமணிக்கையிற்றலிருக்கிட்டி
த்தடாகத்திறநள்ளியும்-அரக்குமாணிகையிலிருக்கச்செய்து-வுறக்கத்தில்தீ
யிட்டும்-எனதுசபையில்-அவர்களைதேயியாகிய-பாஞ்சாலியைத்-துகுவிரி
கும்-இன்னுமனைகவிதசற்பனைசெய்தும்-யாதொன்றினுலும்-பிறவாதபா
ண்டவர்களைப்-பற்றறுக்கும்படியான-ஞாந்து-சஞ் சொல்லுங்கொனைக்
கேட்டதரியனைகோங்கிக்கர்னமகாராஜன்-எதுகின்றவிதங்காண்க.

கர்ணமகாராஜனுக்கும்-சகுனிக்கும்-தற்கம்-தரு.

வினா-விடைக்கண்ணிகள்.

திருமுள்ளசந்திரசுலமகிபாலா — — — ஐவர்
செலவகாளறிவேன்குணடி — — — லா
பிரியமாய்விடைத்தந்தாலும்வனந்தனிலேகிப்
பிதூர்படவைவரைவதஞ்செய்துவருகிறே — — — ன் = திற
சகுனிவி-விடை.

வருகிறதேதடாநீகர்ண — — — கெந்த
வகையுள்ளசகுனியும்நான்சொன்னேன்
அரிவத்காகவிலல்லாடிப்பட்டதறியாயோ
அதற்குன்னசவுரியமங்குண்டறிந்தாயே = வரு

கர்ணன்வினா.

அயிந்தவன்போற்பேசவந்தாயே-சகுனி
அந்தவில்லினுலமெத்தகொந்தாயோ
குறுகாநாநி — — — பதற்குனிதவனுனல்லோ
திறமறியாமலேகின்னம் பேசுவதேது = அறி

சகுனி-விடை

ஏதடாசவுரியம்நீலெல்லக்-கர்ண
யிர்தரசுபையிலுந்தனைவலுசொல்ல
சாதகவைவர்முன்னேசண்டைசெய்தவருண்டோ
சுற்றுகிலுமதிப்புவைத்துப்பேசாயுனக்கு = ஏத

கர்ணன்வினா

உனக்குத்தானேவைவர்பெலந்தெரியும்-அந்த
வுரிமையானதேவியைத்துகிலுரிய
தனக்குத்தானேவெட்கிச்சவுரியமிழந்தாரே
தாடாண்மையுள்ளவர்க்குயிடல்லவென்றுரைத்தாய் = உரை

சகுனி-விடை

உரைத்தேனென்றுகையைவிசாதே - கர்ண
வுன்னிடபெருமைநீபேசாதே
திறத்திலகிபெனன்றே செகமெங்குஞ்சொல்லுவார்கள்
திரளுனென்றுவிரம் பேசாதேபோம்போம் = உரை

கர்ணன்வினா

போம்போவென்று விரியங்காட்டாதே = என்னை
போருக்கெளியேனென்றுகீட்டாதே

ஆரோயுள்ளகருணைவெல்லவேல்ல
அதிகபெலவாகியேபதறு தே போம்

சகுனி-விடை.

பாதிமீலகீர்த்தக்கொன்னாதே-ஐவர்
பவநுதையுறியாமலேதுன்னாதே
குறுக்குகாங்கெட்டித்தேற்கடித்தேனைவரை
பாதுடனையேவெனத்தகவனுப்பெனத்தேன் பாதி

திருயோதனன்சொல்-விருத்தம்.

கர்ணுவெனச்சகுனிமாயா உழந்திடநீங்கலிப்போ
வாணமாயுளகையாரு மன்னருக்கெளியோயாகும்
சொர்ணமாய்க்கிளையானதுரேபதைமீதுவஞ்சம்
என்னிடவகத்திலுள்ளதியம்புவெனத்தெரிந்திடோ,

உதனம்.

மேனுகன்-சகுனிமாமே-அன்னுறியாமல்காராஜனே. நீக்கன்றும்
இவ்விதமாகிய வாதுபுரிந்தால் - உலகின் கண்ணுள்ளவர்கள் யெனனஞ்
செய்வார்கள்-அப்பாவுராமல்-கிருத்தற்கன்-கிருத்தற்கன்-அன்றியும்-எ
ன்மனத்தில் குறுகென்றிருக்கும் வாயிரக்கியதன்மக்கேருங்கன்-யாதெனி
ல் - பண்டாரகாலத்தில் - நெருமராஜனசெய்த - இராஜகுயாகத்திற்கு யா
ன்போயிருந்திப்பாது மாயவன்செய்தகுதியை-அவ்வாணமனையின் மாய
ற்காலாகிய-மோகன் எவசிரியக்கல்லினால் - எனது மணிமகுடமானது - பி
டிபட - அகைக்கண்ட குசோபதை-என்பின்னது தாலைதையப்போல அந்
தகனென் றுகினைத்து நகைசெய்ய - அன்றுமுதல்-என் மனமருத்தநகைச்
சொல்லுகின்றேன் செருகுகன் சபையிலுள்ளோரோ.

அரியோதனன்சொல்-தரு இ-ம்.

கர்ணன்கள்.

நனகத்ததுரோபதைமீது	பகைத்துமனதற்கினோன்
காலினிவிலேனே	பங்கஞ்செய்யாமல்நாளினி (நனை)
மேகத்தசர்க்களகாண்	நனகத்தனென்களைக்கண்டு
தகத்தமழிந்துமெக	நதரியமிருந்தேனே (நனை)
கெடுமுடிமன்னர்குழ	நடுசபையினிலெவத்து
புடவையையரித்திட	முடியாமற்போக்கதே (நனை)
என்னகாரியமுஞ்செய்துஞ்	நின்னப்பாவுழிவிலே
யினிமேல்யோசனையொன்று	மனதுடன்தேனுகள் (நனை)

எரியனலுக்கொப்பான துரோபதையைக்கொணர்ந்து
சிறையிலடைப்பவர்க்குத் தருவேனாகரம் (கதை)

இதுவுமது-விருத்தம்.

பெரியவருக்குருபுதலவர்களுக்கிணர்
பேசுருமைத்தனரமுதலாய்க்கொலுவினாள்
அரியவந்ததுரோபதையைப்பிடித்துவந்தே
யருஞ்சிறையிலடைத்திட்டாலேவரமாவ்வர்
திரமையுடவிப்படிக்குச்செயநவர்க்குச்
செங்கோலும்சிறிபலவுத்தருவேனாய்பும்
பிரியமுடன்செயுதலல்லவீர்தாழும்
பிடியுக்கள்நாம்புலந்தருவேனே.

வசனம்.

கேளுங்கள் சபையினுள்ளவர்களே - கவுரவரீதிய பாண்டவர்களைச்
சுருத்தில் வெல்லவேண்டுமாயின்-ஓர்-உபாயமிருக்கின்றது. அவையாதெ
னில்-துரோபதையைத் தனித்திருக்கும்போது- உட்பதந்திரங்களினாலே
பிடித்துவந்து-நமதுதோட்டைக்குள்ளிறைட்டுப் புதலுஞ்செய்வோமாகி
ல் அப்போது கானத்திற்குஞ்சரிக்கும் பாண்டவர்கள் சீதியைமறந்து தா
க்கியத்தி லடிவையாமல் அங்குநேவுயிரிழந்து விடுவார்கள்- அதனால் நம
துபகையுந் துலையுமாதுலாள்-அத்தேவையை கொண்வொப்பட்ட வல்லவர்க
ளந்தரு பாண்-என்னையிப்போ- சீரோஜர்க்குச் செய்வலும் - செய் துவைவப்பென்
இகந்த மனமுடையவர்கள் எழந்து தாம்பூல மேற்றுக்கொள்ளுங்கள் ச
பையினுள்ளோர்களே.

செயித்தரசன்சொல்-தரு-இம்.

பல்லவி.

பாசினாநலிவ்மதாஜகெம்பிரனே
மனதுங்கிணைத் தெழுந்தேனே பிடித்திட
மனதுங்கிணைத் தெழுந்தேனே

அதுபல்லவி

பாசினாதபர்காசனே நேசனே
சேசமானசனப யோர்களுமரிய. (மாசி)

சாணங்கள்.

திருநாற்காடிபுலையி வாழர்வனத்தைச்
சேர்ந்தவனத்தேடியே மிகுப்தாபா

சேர்ந்தவனத் தேடியே
சிதளம்பொருத்தியமாது துரோபதையை
குதுசெய்துக்கொண் டோடியேருவேன் (மாசி)
எத்தன்பலத்தினாலே பெருந்தோபர்களைவென்று
பிக்கணம்வருவேன் வெற்றியுடனே அதுபெருதிரா
பிக்கணம்வருவேன் வெற்றியுடனே
யிந்திரர்முக்கவரா விந்தையுடையயாரும்
பெருந்தோபெச்சுவை வந்திடுவேனிரோ (மாசி)
கொஞ்சம்பாஞ்சாலிதன்னைக் கொண்விராமற்போனால்
குலவயமன்னனு மாலைநோடிதுதாரா
குலவயமன்னனு மாலைநோ
குதமகண்டுவந்தன் சித்தயிழந்திட
வெற்றியுடனேயுன்முன் வீரனுள்வருவேன் (மாசி)

இதுவுமது-திபதை.

மதிருவத்தரசேயிந்த வாந்தியத்தலரிடாமல்
அதுபெறுமைவந்தும் துரோபதையைப்பிடித்தே
யதிபனுள்வாசாவிட்டா வருஞ்சபையோர்களுக்கான
வதனமாரிந்துதேச மன்னவனுருவேனே.

வசனம்.

கேளும்-மைத்துணை- இத்தர்கண்மெயான் கானத்திற்கேகி பாண்ட
வர்கள் பெங்கிருந்தபோகினு மறிந்து ஆவாளுக்கு வேண்டிய தந்திரங்க
ளைச்செய்து-அப்பாஞ்சாலியைப்பிடித்துவந்து சிறையிலடைப்பேன். அ
ல்வாதுயான்செய்யாவிடில்-இச்சபையினுள்ளோர்களைய யான்- சிந்துப
திருமாரான-செயித்தரசனல்ல-தாம்பூலந்தாழும் மைத்துன.

அரியன்சொல்-வசனம்.

ஆ-ஆ - எனதாருநீர்ததுணவருவிய மைத்துன பிப்போதல்களோ
என் மனத்துள் வஞ்சம்க்கிச் சந்தோஷமடைந்தேன் இச்சகாரம் வுன்
னையன்றியாச்செய்வார்கள்-அப்படியாவல்லவீந்தாருந்தாம்பூலமமைத்துன.

பொது-விருத்தம்.

பாக்கதுபெற்றுக்கொண்ட பராக்ரமசிந்துபுபன்
சீக்கிரமாய்ப்படைகளோடு, சேனைகாவலர்கள்சூழ
கோக்கியேநாதுதேசம் கொடியிலிவந்துபோது
பாக்கியவதுபாள் தாக்கும் பஞ்சனைவருகின்றோ.

வசனம்.

அகோசெப்படியென்றால்-இந்தப்பிரகாரம்-ஜெயித்தரசன் தனதுமை த்துனனாய் நிரியோதனனிடத்தில் தாழ்ப்புலம்பெற்று அழிவரத்தோடு ம் இரதகெஜதரகபதாதிகள் குழம்படியாய் இரதமேதி-தனது நகரத் தைச்சேருகையில். அஸ்தமான மானபடியால் - அங்குள யாவரும் இரவு போஜன முடித்துக்கொண்டு அவாளவாள் நித்தினாசெய்ய அங்காலையில் அம்சடைபென்பவள் தானுமுதருத்தி தனதுபள்ளியவரையே நாடிவரு திறவிதங்காண்க.

இதுவுமது-விருந்தம்.

கதிரொளிவரனருபிக் கார்தாரியின்மரெல்லி
மதிமுகந்தாழ்கொஞ்ச மலரணிப்பணிகளின்ன
வதிவிநிலர்பொன்க வலர்மஞ்சந்தன்னையாடி
அதிபெறுமயில்கித்தர் அம்சடை வருகின்றின.

அம்சடை-பஞ்சணைக்கு வநென்ற-தரு-இம்.

பல்லவி.

கந்தரவதனமுத கந்திரகுலந் துதித்த
அம்சடைமா துவந்தாள் விசிற்புக அம்

அதுபல்லவி.

கந்தமலரணிபம் காரகுழலயில்க்க
கிந்தவத்திலிசிற மிந்துமுகந்துவங்க (கங்)

சரணங்கள்.

குயிலைமொழிபெருங்	கயல்விழிநாதிட்டி	
மலிலன்னகிசாய	கொயிலாய்கடைநடந்து	(கங்)
இத்துவசனானிரு	பத்துவதனங்கள்மீம்ம	
சந்தோஷப்பெருதியே	விந்தைபஞ்சணைநாடி	(கங்)
உருகுப்பொன்னிறத்தோடு	மோதுமாந்தளிர்மேலி	
சரிவகச்சேலையிவங்கப்	பரிவாய்ப்பாங்கியர்முற	(கங்)

அம்சடை-பாங்கியர்களுக்கஞ்சொல்-விருந்தம்.

அவ்முதப்பருவமான வழகுதாதிகளேசேனீர்
கலையுங்கதிதோன்றென்று கடிவைமெழையாரச்சு
ஜெயிப்பெறுவியும்மெய்யுஞ் சோபமாயிருப்பதாலே
மலரணையிதுயாணு மகிழ்ந்துநித்தினாசெய்வேனே.

வசனம்.

அடியாடீர் சகிமார்களே இப்போதானால் அஸ்தமாரி எழுகையி

யாகுவதோடும் யெனக்கேதோ இன்றையதினம் கண்டகரும்கமும் மெற
சோர்வுமாகிருப்பதால் யானித்த புஷ்பசயனத்தில் நித்தினாசெய்யின்மே
ன் சகிமார்களே.

அம்சடை-நித்தினாசெய்யுந் தரு.

பல்லவி.

நித்தினாயாவினளே	அம்சடைமா து
நித்தினா	யாவினளே

அதுபல்லவி.

நித்தினாயாவினளே	மெத்தைபின்மலர்நீது	
நித்தினா	பற்றிக் கவரிவிச	(கி)

சரணங்கள்.

கன்னல்மொழிமாதர்கள்	பன்னிர்களபம்விச	
வுன்னிதபஞ்சணையின்	றன்னிலகிகாடக	(கி)
மணிலைத்திழைத்திப	மணியணியாயோளிர	
குணமுள்ளசகிமானாக்	கூடியதியொயிலாய்	(கி)
கற்புக்கரசியாகுந்	கன்னிநித்தினாதன்னில்	
சொற்பனங்கண்டேயவன்	அதித்துத்திகெட்டேங்கி	(கி)

பொது-வசனம்.

அகோசெப்படியென்றால், இந்தப்பிரகாரம் அம்சடைமான்வந்தன
து பாங்கிமார்க்குசெய்யுஞ் சுயித்தோபசாரத்தால் மலரணை நித்தினாசெய்
யும்போது அம்சடைவகண்டபயத்து திகெட்டெழுந்து நாவருளறிப்போக
மெய்க்கெழுந்ததத் தான்கண்டனவைப் பாங்கிகளுக்குச் சொல்லுகின்ற
விதங்காண்க.

அம்சடை-பாங்கிகளுக்குச்சொல்-விருந்தம்.

தற்பராபரணைவையோ சகிமார்களே மின்செய்த
முற்பறிவிதுவோநாதன் மோசபங்கங்களாகச்
சொற்பனங்கண்டசெய்தி சொல்லுவோநடுக்குதம்மா
கற்புசோமாதர்கண்ட கனவுதுபொய்த்திடாதே.

வசனம்.

அடியாடீர் சகிமார்களே, என் தலைநிதியை நானென்ன சொல்லுவே
ன் ஐயோ, எனதுபிரணவல்லபர் மோசமார்க்கத்தால் உல்கிற்படாதபய
கம்பென்படியாய் ஆதாதசொற்பனம் கண்டேன் அனைத்தொல்லுகிறேன்
சுற்றோனம்மைத்துக் கேளுங்கள் சகிமார்களே.

காராநம்புக்குமுலார் கன்னியர்க்குமின்னரசே
வாரீரொனக்குரிய மன்னவசோதீர்வாழி.

சரணம் சரணம் எனதுபிராணநாயகா, தாங்கள் நல்வலகச்சேனைய
டனே பிரயாணப்பட்டுப்போகின்ற காரணமின்னதென்று தெரியப்படு
ந்தவென்றும் நாதனே.

செய்ததரசனுக்குந்-அத்சடைக்குந்-தற்கம்-தரு,

கண்ணிகள்,

பெண்ணை-வந்தன்தையன்மேழி பிசகாவண்ணம்வனமேவி
கண்ணை-ரகுபதியாள்தன்னைக் கடுகிகொண்டுவரவேயந்தி
காரியமாகவே விரியருடனிடோ காரிபொருளெழுகாரிழையாளே(பெ)

அத்சடைசொல்-கண்ணி,

மன்னுமிதுவென்னசாரியமதியோ வந்தன்விதியோ
சொன்னாரகுபதியாடனினைத் தொடுவாய்வெந்துவிடுவாய்
சொல்லியவசமுந் வல்லமைபோயினு
புல்லறிவாளனே யல்லவதாதிமம் (மன்னு)

செய்ததரசன்சொல்-கண்ணி,

மதியோவெதுதுதியோயோன் வலுமைகடறிவந்தென்
அதுவோரகுபதியையுந்தனது வண்ணன்றனககனிக்
ஆசையுடனேபலராஜருடனேகிடோதாசமுடையவனம்மேசனம்போகே

அத்சடைசொல்-கண்ணி,

உல்லாசனேகல்வதல்ல வலகோருனேநகைக்க
வல்லவீமணிலேபங்கமல்லாய் வந்துமுடியும்
மற்புயலீரனே சொற்பலங்கண்டது
செய்திடுகெனினதை ஒப்பியேகெருந்உல்லா

செய்ததரசன்சொல்-விருத்தம்,

பாவையேகனவுகண்ட பணமதுபகுதிக்காமோ
போவதைத்தற்கவந்த பெண்புத்திகெட்பதுண்டோ
பூவையேதுரியராஜன் புத்திக்குமேயென்னமெச்ச
ஆவதுமனேனந்த னாரணமென்க்கெதுவாயோ

வசனம்,

கேளும்பெண்ணை பிராணநாயகி நீசு-அம்விதம் யெப்படியாகுகிற
க்கிறதென்றால் கன்னிதகண்டபண்டானது உலகையாவல்ல தாயவர்த

ளது பகுதிக்காகுமோ ஆகமாட்டாதே அதுபோல்-யான் உனது தமயனா
ராகிய திரியோதனராஜன் முன்னம்-பாஞ்சாலியைக் கொண்டுவருகிறே
னென்று பிரதிக்கினை செய்துவந்தேன் அதை நிறைவேற்றுவருகின்றேன்
கீ அந்தப்பிரம்போய் கிந்திரூப்பாய் பெண்ணே,

(அத்சடை-க்தும்-ஜெயித்தரசனுக்குந்-தற்கம்-தரு-)

விரு-விடைக்கண்ணிகள்.

போவதென்றுமனதாய் புண்ணியாதீர்சொல்லும்வார்த்தை
ஆவியும்பதருதையோ வையையொருகாணென்னுசெய்தென் போ

ஜெயித்தரசன்சொல்-கண்ணி,

என்னசெய்வெனென்றுசொல்லி யேதடிவீலாதுசெய்ய
வுன்னிதமானக்போடி யுத்திதமென்னடிதோன் என்

அத்சடைசொல்-கண்ணி,

உச்சிதமானையெடுக்கு முந்தனைந்தர்த்தபத்தேற்றி
ஆச்சப்பட்டுவெடுக்க வறிந்தேனையோசொற்பனம் உச்சி

ஜெயித்தரசன்சொல்-கண்ணி,

ஐயமேதுமெந்தனுக்கு னாயையுள்ளமைத்துனற்கு
தையலைக்கொண்டிதருவேன் ஸ்தானத்திற்குயேகுவாயே ஐய

அத்சடைசொல்-கண்ணி,

எகியேகீதக்கைதன்னை மெப்படிமனந்துணிக்,அ
தோகனமாங்குளியைக் கொண்டுவருவிருகாப்பிர் எரி

ஜெயித்தரசன்சொல்-கண்ணி,

கொண்டுவருந்நந்திரங்கள் கொடியுண்டுபோடிபெண்ணே
கண்டபடிபேசவந்தாய் காரியமல்லவனக்கு கொ

அத்சடைசொல்-கண்ணி,

ஆளருமைவிரிசுக்கவது கிணற்பாவர்வாராதே
மானவுன்விதிவுக்கு வந்துதொயிடுன்னகவம் து

ஜெயித்தரசன்சொல்-கண்ணி,

காலவந்ததென்றுசொல்லிக் கையைகட்டிப்பேசவந்தாய்
கீலியையுன்வார்த்தையை நிருத்தியுன்விட்டப்போடி கொ

~~~~~

அற்சடைசொல்-கந்தார்த்தம்.

சொன்னதுபழுதென் றென்னவேண்டாஞ் சூரனேமாநனே
கன்னியை ரதமதிலேற்றியெவந்திடக்-கண்டிடவீரனோபெளவான்
சென்னியிற்றிபம்வைத்துமே-கழுதைமேற்றி ரனேயுந்தனையேற்றி

வுன்னைப்பிடித்தவன் தன்னைப்பிடித்திட-

உரைத்திடச்சாபம்-பத்தினியாலே-பெற்றிடசார்பம்
கருத்துமசிந்திடக் கனவுகன்கண்டயான்
பொருத்துப்பாரும்கீரோ புண்ணியலோலனே-உரைத்திடச்

ஜெயித்தரசன்சொல்-கந்தார்த்தம்.

கழுதைமேலேற்றிடக் கனவிவந்திடக்கண்டதுபெண்டானால்
பழுதுமுனைத்திடத் துணிவுகனேதடி பல்லையுதிர்த்திடவேன்
அழுதினம்பெண்டுகள் தூற்றியெபெண்டிக ளந்தகொன்பார்கள்

முழுதுமுணர்ந்திது பழகியகீரோ

மூட்டுவேன் துன்மார்க்கி-யுந்தனை-வாட்டுவேன் துன்மார்க்கி
மூட்டியுந்தனைவாட்டுவேனதைத்
கேட்டபேர்பழிச்சாட்டுவார்களே-மூட்டு

அற்சடைசொல்-கந்தார்த்தம்.

இப்படினோபமதாடிய மன்னனையென்னிடனவுகளும்
தப்புவதில்லையையோ தள்ளுவாருவகிலில்லை
எப்படியோயிதை யொப்பியெனக்கொரு யின்பமுனைத்திடவாய்

சொற்படியேனேதன்னிட்டுத்திடய்

தோஷத்தில்விழுவாய்-எரிவினக்குப் பூச்சிபோல்மடியாய்
தோஷம்வந்தெய்துமே மன்னவர்மன்னனே
பாரமதாடவே பதியிவிருந்திடம்-தோஷத்தில்

ஜெயித்தரசன்சொல்-கந்தார்த்தம்.

சுத்திசெற்றிடம் கன்னியைவுன்றனைத்தாக்குவே னெந்தன்னவான்றினாலே
இத்தனைசொல்லவறு மற்றொருவிரக னெவர்கொளவவர்கனையும்
குத்தியிதத்துவேன் சிற்றிடைமாதனாக் கொல்வதுநல்லதுவோ

மெத்தப்பொறுத்தேனாத்தமியாளே

வீரமாமோ-எதிப்பேசுமாதர்-தாசமாமோ
வீரியமாகவே பாரியாரதமதில்
யேறியேவனத்திற்கும் போகிறேன்மீறி-வீர

அற்சடைசொல்-கந்தார்த்தம்.

விரிப்பிராணநாதா-பிசுநிறவிரன்யா ஸ்பாள்
மாரனுஞ்சுரபதமன்-மயிலதிமுயல் னவாவி

~~~~~

இருளபாவனேசன்-திருமுறுத்ததகண்டேசன்
பாசினிற்கெவக்கொண்டி,பட்டபாட நித்திலாயோ.

வசனம்.

கேளும் பிராணநாயகா முன்னாலே-இரண்டுகிபாபென்னுஞ் சூர
ர்களும்-பத்மாகுரன் முதுவிய-தகைகள்முயலுந்தகைகள்-இரண்டுகிபா
ன்-மயில்ராவணன்-சதகண்டன்-மன்மதன்-இன்னம் அநேகபலசாஸ்கள்
பெரியவர்களாற் சொல்லும்-கீதமங்குதனைத்தேனாமல் கெர்வியு அ
நேகவித துன்பக்களுக்கு ஆளாகி நரகப்பிராப்தி மடைந்தார்களன்றோ-
அப்படியிருக்க கீர்-மகா பதினிருதாதிகோண்மணிபாடியபாஞ்சாலையத்
தக்கையென்று மதிப்பில்லாமல்-கொண்டுவருவேனென்று மனதுவணிபு
கொண்டுபோகின்றது சரியல்லவே ஆதலால்-தேவசீர்-என்வாருந்ததைய
தன்னிப்போவீராயில் இனி இல்லாதபங்கமடைவீர் போகவேண்டாம்
காயகா.

(ஜெயித்தரசன்குறி-அற்சடைக்குத் தந்தம் தரு)

பிளுவிடைக் கண்ணிகள்

மன்கையேவாடி	நங்கையேபோடி
வார்த்தைகளிங்கே	பறுக்கையென்பாரி
வையகமறிய	வரையலையெனெடுத்தே
வாரோகாரிதோ	போகோனடிபெண்ணே

அற்சடைசொல்-கண்ணி.

போதுமென்ன	சூரமோமென்று
போகாமல்சீரில்லு	மென்மன்னையெந்த
பொதுமெயில்மிருத்த	தருமனாப்பனகயிற்
பிழைகாவத்திடம்	மன்னு

ஜெயித்தரசன்சொல்-கண்ணி.

வந்திடுமென்றேறி	கொந்திடவேண்டாம்
வானவர்மருமெனக்	கிடோபெண்ணரசே
வஞ்சியைப்பிடித்தே	பஞ்சவர்களுயடிக்க
மகிழ்துணைத்துன	கனிப்பெண் பெண்ணைகண்ணே

அற்சடைசொல்-கண்ணி.

அளித்திடவெண்ணி	கனிப்பதுபெரிதோ
அவர்களுக்கெதோ	தென்மன்னு

அரிசுருஷ்ணதேவ ரவர்களபங்கிவிருக்க
அரும்வனம்போகாரீர் வாரும்பிராணநாதா

பொதுவிருத்தம்.

பொதுநீரொன்றுசொல்லும்-புலையையுளக்கடங்கிச்
ரேவதிநீரனுநு-செவணம்பொழுதிருக்கெனென்று
நாகரீகத்துமன்னன்-நடந்தனன்பனையைக்கட்டி
பாகுசேர்மொழியான்கண்டு-பதறுவாள்கதறுவாளே.

வானம்.

அகோதெப்படியென்றால்-இந்தப்ரகாரம் - அம்சடையென்னுந் தே
வியானவன் கூறிய நீதிமார்க்கத்தைக்கேளாத ஜெயித்தரசனாவன் தன
துகால்வகைச்சேனையுங் கூட்டிக்கொண்டு துரங்கரதமாய் வனத்தை
கோக்கிப்போவதைக்கண்ட அம்மாமா மிகவுந்த சிந்தாமராக்ஜியால்புள
ம்புமினமறிதங்காண்க.

அம்சடையுடம்புத்த-இ-ம்-கீலாம்புரி.

கண்ணிகள்.

ஐயையோபாவி	தெய்வமேயென்னையிந்த
அலதிப்படவிட்டாயோ	தெய்வமே
வையகத்தரசர்க்கையோ	மிகநகைக்க
வாய்ந்ததேயென்னையென	தெய்வமே
சொற்பனங்கண்டேனையோ	யிப்படிமன்னன்போக
அடிக்குதென்மனம்வாடித்	தெய்வமே
அற்பமோரகுபதியவன்	சாடிப்பயிக்குமே
அதற்கென்வியானசெய்வே	னையோதெய்வமே
தலைநிதிப்பிசகாமல்	தன்நிகடந்தார்சொல்லைச்
சங்கராவென்னசெய்வேன்	தெய்வமே
குலபாலிதுரியனல்	குறைவந்துவாடலாச்சே
கோவிந்தாவென்னசெய்வேன்	தெய்வமே
வினைக்கறினைக்கவிதை	புளங்கவலைகளாகி
கீதாயுருகலாச்சே	தெய்வமே
தனக்குத்தானேயொசித்துத்	தன்கையென்றும்பாராமல்
தாண்டிநடந்தானாயோ	தெய்வமே

பொது-வசனம்

அகோதெப்படியென்றால் - இந்தப்ரகாரம் ஜெயித்தரசனாவன்-அ
னது தேவியாகிய-அம்சடைசொல்லிய வார்த்தையைக்கேளாமல் அறிவுகர
த்தோடும்-தனது சயிங்கவூடனே - பாண்டவர்களி வாசஞ்செய்துக்
கொண்டிருக்கும்-காமிவனத்தை நாடிவருவதில் அவ்வனத்தில் தனக்
குண்டாகிய அம்சகுனங்களைக்கண்டு ஐயரவுகொண்டு தனது படைத்து
ணைவசேகரி கூறுகிறவிதங்காண்க.

(ஜெயித்தரசன் படைவீரருக்குச் சொல்லுந்-தரு.)

கண்ணிகள்.

வீரரோதமேற்காண்வந்ததும்	ஜெயித்தபையில்மொழிந்ததும்
குரியனைப்போவதுலங்குந்	அரோபதைதன்னை
தாரோனென்முறைத்திட்ட	சபதம்நனைகெலுங்க வீர

மந்திரியுயல்	குருக்காரதாண்டிதே
மனதுவருக்க	மிகப்பூண்டிதே
வித்தைதூரியன்வசம்	வினாமைதிபோசம்
வந்தாலும்பின்விட்டு	வருவதேஅவிவிமெல் வீர

என்னமோமனம்வாழ்தே	மந்திரி
யினியென்னசெய்துவேன்	தந்திரி
வன்னிதுரோபதைகோபம்	வந்துவருமோசாபம்
கின்னம்வந்தாலும்பிசு	செலுத்தாமல்விடுவேனே வீர

இதுவுமது-கிருத்தம்.

சகுனநானென்னசெய்யுந்த சாந்தனுவராரூரு
மகிதலத்தரசர்மெச்ச வரத்துனர்பனக்களக்க
வெகுலிதத்திரஞ்செய்து மெல்லிதுரோபதைவைப்பதறி
அறிவுபூந்துதிக்கவகே னை விவிரிக்குத்திடசே.

வசனம்.

கேளுங்கள் மந்திரிமார்க்குள் சாமர்த்திய மூள்ளவர்களுக்குச் சகுன
த்தாலாவதென அநலால் அறவகொடியோனாகிய-திருயோதனன் மன
ங்கனிக்கும்படியாய்-வெகுலித் தந்தியவுபாயக்களினிலே-அரோபதையை
ப்பிடித்துவருகின்றேன் கீழ்க்கிடத்தில் அந்ஜகாரையாக யிருக்க
வீரர்களே.

பொது-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் - இந்தப்ரகாரம்- ஜெயித்தரசனாவன்
வேந்தன் தனது சயிங்கவூடனுக்கு திட்டஞ்சொல்லி அடிவிரிக்குத்தி

விட்டுத் தான் தனியாக இரத்ததைச் செலுத்திக் கொண்டு சென்றபோது அவ்வணத்திற் பாண்டவர்கள் நித்திலா நீங்குகலெக்கடனை முடித்துக்கொண்டு கொலுவுக்கு வருகிற விதமாகாண்.

இதுவுமது-விருத்தம்.

மேருவைச்சிலைவளைத்த வீமனார்பாதம்போற்றி
வீதியெகெதையும்வாணம் வெகுவிதப்படையுமேந்திச்
சூரியவசுதயம்போலத் குலங்கியபணிகளாடப்
பாருளோர் அழிக்கவோங்குர்பஞ்சவர்வருகின்றாரே

பஞ்சபாண்டவர் காரியவனத்தில் கொலுவிருக்குந்-தரு

பல்லவி.

சந்திரசூலத்தில்வந்த யிந்துவதனமுள்ள
தர்மப்பூபதிகள் வந்தாரே அநிகுணவிதிதுதிபெறும் தர்மம்

அதுபல்லவி.

கந்தமலரணியுள் கழந்திலா மகன் பின்ன
கண்ட வீரர்களின் மனமுதுவாட
அண்டியுந்தணர்கள் வேதங்கள் பாட சந்

சுரணங்கள்.

மதகரிபுஜபென	வதனத்தழகுமிக்க	
மகுடம்பளப	ளென்னவே	
துதிபெற்றமன்னர்	மெச்சச்சுருகி மிகவுணர்ந்து	
சோதிமாமணி	மாலோடவே	
கோதிலங்குயில்	கிளிகள் பாடவே	சந்
மாதவமுடிலீசர்	பாதமலமதில்	
வணங்கிவனத்தில்	வா	
சீதப்பரிமள	வட்டைகளிருத்திட	
நீரொவர்குருங்	கண்ணுமுடிநாழ	
வீரராகிய	தமிழர்கள் குழி	சந்
மேருவிரியையொற்ற	வீரகதைவாளுடன்	
வில்லங்காத்தி	ளேந்தியே	
பாருமதிகயிக்கப்	பஞ்சாட்சரங்குளோடுப்	
பத்தியாகவே	நீர்த்தமுமாயே	
புரம்புனைமனத்தில்	தியானஞ்செய்திட	சந்

தருமபூபன்-சகாதேவனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

சரசமாயென்பின்வந்த சகாதேவமணியேளோய்
பரிதியுமுதித்தகாலைப் பரிமளநிர்த்தமாடி
அரசனதுபுகைசெய்ய வாரண்யந்தன்னிலேகித்
நிரமுளவதனமுற்ற நேவியையழைத்துவாராய்.

சசனம்.

கோளாய் எனதுபின்வந்த மணிபோன்றசகாதேவனே- கீட்டி-சசமித்
சூரியன் உதயமாகியிருப்பதால் நாமனைவரும் மஞ்சனமாடிச் செபதபங்
களை முடிக்கவேண்டி. யிருப்பதால் - நமது தேவியாகிய அரோபதையை
அழைத்துவாருமப்பா சகாதேவனே.

பொது வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால்- திருத்தப்பகாரம்- தருமபூபதிபான ருளை
த்தமொழியைச் சிரமெற்கொண்ட சகாதேவராஜனுனவன் பன்னகசாலை
க்குச்சென்று பாஞ்சாலியைக்கண்டு ஐனாரிட அவிபோல அந்தஅம்மன்
வருகிற விதமாகாண்.

இதுவுமது-விருத்தம்.

அவனியுளோங்குமாத ருசேரத்தியோலென்று
யெவர்களும்பணிந்துபோற்ற வெழிப்பதச்சதங்கொஞ்சக்
குலவயந்துகிக்குமன்னன் கூறியமொழியைக்கேட்ட
நாமனைப்பணிதுவங்க நங்கையும்வருகின்றாரே.

பாஞ்சாலிதருமபூபதியினி-ருகின்ற-தரு

பல்லவி.

வந்தாளேமாது அரோபதை-மன்னனைநீர்டி
வந்தாளேமாது அரோபதை

அதுபல்லவி.

சந்தனம்புழுது-ஊரு சாந்துரவ்வாநனைந்து
விந்தைசேர்விஸ்வமாயர் மெல்லியுமன்னனைக்காண

சுரணங்கள்.

கையினிதங்கண்ணமின்னிக் கன்னம்மதர்ந்தியென்ன
லையகமறித்தவாதி மாநீதோமன்னனைக்காண
செய்யமாறுவதனி ரேவ்விதிக்குபையெழுதி
பொய்யுரையானவவிரேவி பூரணியன்னனைக்காண

தெகைணமுந்
எங்குளா
யேகலே
ஆழி
ளா
ஏழையர்
யிடே

பொது-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இந்தப் பஞ்சபாண்டவர்கள் வளத்துடன் சென்று தீர்த்தமாடியபின் பூங்காவனத்துட் ப்ரவேசித்து கோங்குமந்தாரம்-புன்னை-பாரிஜாதம்-சுண்பதமுசலிய நறுமலர்களைக்கொய்து அபூசை சிண்பூசைமுதலியவைகளை முடித்துக்கொண்டிருக்கையில்- தரும்பு பதியினையுடைய ஆஞ்ஞாபிஷல் பன்னகசாலையாச்சேர்ந்த பாஞ்சாலியப் பிணுவன் அவன் பூஜாவிதிகிலிருக்கும் விதங்காண்க

இதுவுமது-பொற்றி-விருத்தம்.

சுருதியின்முறையைப்போல துரோபதைதானெழுந்து பரிவுடன் பூசைசெய்யப் பன்னுநனந்திகீராடி நறுமலர்க்காவுக்கேறி சஞ்ஞிதமனருங்கொண்டு பிரியமாய்மந்திரமோசிப் பூசைகள்செய்யலுற்றான்.

துரோபையம்மன் பூசைசெய்யும்-தரு-இ-ம்-உசேனி-ரூபகம்

கண்ணிகள்.

சந்திரனா தரங்கரனையரனே	ஓமகாதேவா
சத்துசசித்தானந்தமாயதற்பரனே	
நிங்குளங்கங்கைகையுற்றித்தனே	ஓமகாதேவா
செங்கையில்தான்மருத்தலமுமேற்றவனே	
ஆலகாலமுண்டமரையாண்டவனே	ஓமகாதேவா
அம்பலத்தின்னிலுலாடியதாண்டவனே	
கூற்றைநாடிந்தே குற்றத்தைநாத்தவனே	ஓமகாதேவா
கோதில்தவனகிரப்பொடிபூத்தவனே	
முப்புரையெரிசெய்தவற்புதனே	ஓமகாதேவா
முயலகன் தன்னையழுத்தியபொற்பதனே	
அரவாபரணமணித்தவருஞ்சினனே	ஓமகாதேவா
அடியாசகமலத்துவையுலோலனே	

பாற்கடலில்பள்ளிகொண்டருளுமாயவா ஓமகாதேவா
பட்சமவைத்தேயெனே ரட்சித்திடுநாயவா
காப்பவருன்னையல்ல வெவ்்சொல்லையனே ஓமகாதேவா
கர்மமவினே தவிர்த்தாண்டிடுவாய்மெய்யனே.

இதுவுமது-பொற்றி-விருத்தம்.

காமனையெரித்தகண்ணோபொற்றி
ஏமனையுதைத்தவிதைவாபொற்றி
சோமனைத்தரித்தகடோபொற்றி
பூமிசையெனக்கருள்புரிவாய்பொற்றி

பொது-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இந்தப் பஞ்சபாண்டவர்கள் அதிகவிரப்பாசரமசாவிக்களாகிய பாண்டமெக்களின் தேவியென்னும் பாஞ்சாலியம்மனுனவள்- பஞ்சகத்தியோ ஸ்ரீ-கைவாசபதியாகிய பரம்பரனையம்- பாற்கடலுறுபின்றோ னாகிய கண்ணபிரானையும்பணிந்து பன்னகசாலையி ளிருக்கும்பொது-செயித்தரசனென்னுஞ் சயித்தவராஜன் அவ்வனத்திற் பாஞ்சாலியைத்தேடி வருகிறவிதங்காண்க.

ஜெயித்தரசன்வருகி-தரு-இ-ம்-கலிக்கா.

கண்ணிகள்.

வீரன்பலவனத்தேடியே-அதி
சூரன்-பாஞ்சாலியைநாடியே
வெள்ளியங்கிரியானப்பொற்றியே அவ
னுள்ளமுருகிமனத்தேறியே
தட்டிஜலலங்கட்டியிருத்தியே-யவ
னெட்டுப்பார்வைக்கேசமுருகியே
தான்றபூண்டிலங்குஞ்செய்கையம்-அவன்
தத்திப்பாயவொலிக்குகெச்சையம்
மந்திரவான்னைக்காட்டியே-பிசு
தந்தரயோசனைக்கேட்டியே
சத்திதுரோபதையென்றுபெங்குமே-அவன்
புத்தியோடியொளித்துத்தங்குமே
சந்திராமுயின்னினொலித்தாட-அவ.
னெக்குமேபாய்க்குக்கெக்கலித்திட
கண்டகிங்கம்புல்கொடிய-வெட்டித்

சமீந்தவநாடகாலங்காரம்

அண்டந்நுண்டபாகவிகியே
புன்றியைக்கால்பிடித்தாட்டியும் - அவ
நெண்டியிருப்பவனையோட்டியும்
வேடிக்கையாய்வேட்டையாடியே-யங்கு
நாடியவேட நாத்தேடியே
திக்குத்திவகதெரியாதோட்டி-யிரு
அகம்மக்களவனுட்டியே
அரியதுரோபனையக்கண்டவன் உற்ற
ஐவரில்லையெனக்கொண்டவன்
கத்தவீரமுள்ளநீரணம்-அவன்
பத்தியுடனேசொந்தான்வீரனும்

பொலு-வசனம்

அகோரெப்படியென்றால் - இந்தப் பகாரம் ஜெயித்தரசனென்னும்
வேந்தன் செப்புதற்கரிய காவியவனாகத்திறக்கமப்போற்றவேசித்துக்கன
து புதுபலபராரமுத்தால் அவ்வளவுதான் அனை - புவி - கரடிகள்முதலிய
மிருகங்கூட்டங்களை யெல்லாம் தண்டித்துண்டப்படுத்தியும் அக்கானத்தி
ல்லாமும் வெடுவர்களைக் கண்ணுக்குத் தெரியவொட்டாமல் லோட்டி. அட்ட
காகத்தெய்து ஐவர்கள் துதேவியாகிய பாஞ்சாலியிருக்கும் பன்னகசாலை
பைக்கண்டு பாண்டவர்களில்லையென்று மனோதிடக்கொண்டு பயபக்தி
செனையத்தோடும் அச்சாலையுட் பரவேசுக்கையில் அவனைக்கண்ட துரோ
டமுதையம்மனவன் கூறுகின்றன்தககாண்க.

துரோபதையம்மன்சொல்-பொத்திக்-கனி.

அண்ணலேசரன் மதிபனேசரனம்
முண்ணலேசரன் மதிபனேசரனம்
தண்ணாநுள்ளமுனது துண்மனசரனம்
நண்ணியவனையென னவிலுவீரசரனம்

இதுவுமது-தரு-இம்.

பல்லவி.

நான்செய்பாங்குமேபாக்கம் உந்தனைக்காண
நான்செய்பாங்குமேபாக்கம்

அதுபல்லவி.

தேன்மொழித்தமயனே தேர்படையில்லாமல்
யேலிகடுகவொண்டியா மிந்தவனத்திலவந்தாய்

சமீந்தவநாடகாலங்காரம்.

சரணங்கள்.

வேட்டமாடவந்தாயோ	வீரர்களைநிர்த்தாரோ
கூட்டியபடைகளைக்	கொன்றுண்டாரோசொல்லும் நா
முதல்களில்லவென்ன	முனிவர்சரபத்தந்தாரோ
அகமதுகனித்திட	வரிவுறையுமன்றா
உனக்குவந்தருறை	இன்னகதுவிலையோதான்
வுடன்பித்தாலோதனை	தடக்கலெல்லாமற்சொல்லும்

வசனம்.

கேளும் எனது ஆரூபித்தொழமையாகிய அண்ணலே. காங்கள் இ
த்த ஆரணயத்தில் தனித்துமுடிவெதுபட்டு ஒண்டியாகவந்தநாரணம்யா
து உமதுமனவருத்தத்தை வொன்று மொளியாமல் சொல்லும் அண்ண.

ஜெயித்தரசன்-பாஞ்சாலியிருக்கச்சொல்லுந்தரு.

சரணிகள்.

கூட்டியபடைகளுடன் காட்டையடைந்துகாண
வேட்டமாட்டியும் நான்வந்தேனே
கொடியிருக்கவே யோடிடாமலேபற்றிக்
கொன்றேனே வெற்றிகண்டேனே
திட்டியபாணத்தை பூட்டியவில்லிந்ததிற
சிக்கம்யாழிகளைக் கொன்றேனே
சிறுக்கன்களையுடன் பருகிமுடிசையுஞ்
சிறுநக்சிறுக்கருவறுத்தேனே
உள்ளைக்காவென்றே வேணநாளாகவே
யுளத்திலுன்பதுவைத்து கொடுத்தேனே
பொன்னெப்பழிக்குமுக்கன் றிதுவனத்தனைக்கண்டே
பூரித்தேவுடலரும் வந்தேனே
வந்தன்முகமுமெய்யும் வாடியதென்னவென்று
இரக்கவென்கண்டே தகையேநீயே
புத்தன்சிறுக்குகைதே மீவ்வனத்திற்றிரிய
வூன்றிகளேயிராம னென்பேயே
அகிலங்கந்தலு பருக்கடைந்தேமேனியும்வாட
துரோகத்திரியன்செய்தானேகுது

அகிலமாதாவென்றே யநியாமவன்தொட்டான்
அப்போதேயவன் பட்டாணியேயு

இதுவுமது-விருத்தம்.

பாவியத்தூரியனம்மா பரிதாபம்பார்த்திடாமல்
ஆவியுந்தளர்நதுவாட வண்ணனைக்காட்டில்விட்டான்
மாவியங்குமிலேயெந்தன் மைத்துனனாவொங்கே
ஆவணவந்தேன்துண வறியவேயுனாசெய்வாயே.

வசனம்.

கேளுமம்மா எனதிருகண்மணிடோன்ற தங்கையே -பாபியாகிய அ
ந்தகன்பெற்ற அரவக்கொடியோனென்னும் திரியோதனன்-கிஞ்சித்தேனு
மிதக்கமில்லாமல் நாமிகரங்களைப் பரித்துக்கொண்டதன்றியும்- தர்மமளி
க்கவையுடைய தருமபூபதியை தமயனென்றங்கருதாமல் காட்டில் தவி
ஞ்ஞாபடியாகச்செய்தவைசரியோ ஐயோ அம்மணி உன்னைக்கண்ட என்
மனம் பத்தியெரிவென்றதே பெய்செய்வேன் நான் இப்போது ஆவலாய்க்
காணவந்தபடியால் என் மைத்துனன்மார்களுக்கே யவர்களை யான்பாற்
துயைவிடுமாதலாற் செல்லுமம்மாதங்கையே.

பாஞ்சாலியம்மனுக்கும்-செய்திரசனுக்கும்-தரு

வினா-விடை-கண்ணிகள்.

அதிபெலகிரா-மநிகுகலிரா
அன்மனவந்தகன் தமையா
அரண்புகளைச் செய்பிரியமதாவே
அடவியிலேயுனென் தமையா

செய்திரசன்சொல்-கண்ணி.

அன்னமேதேனே-யென்னாருங்கீளியோரதியே
அடவியிலேயுனென் தமையா
உன்னிடமதியென்னவுருகத்தலைவியோ.
வுனக்குலமோயிந்தவனத்திலவர

பாஞ்சாலிகொல்-கண்ணி.

சிந்துவருட்கதரு செங்கிசின்வதரு
திசைமுகன்னிதியுபுகாதே
என்னுதைநீரவுமெழில்நகரோவ
மெக்காவஞ்செல்லுமோவென் தமையா

செய்திரசன்சொல்-கண்ணி.

மாவியங்குமிலேயென் ததிலின் துதவிக்க
வந்தகிதிகளென்னவென்றாயே
காவிலுறைகீளியேகதிரோளியாமணியே
காணகத்திருப்பதென்னவென்றாயே

வசனம்.

கேளும் எனதாருயிர்த்துணைபோன்ற அண்ணாவே தாங்கள் என்னை
இந்தவனத்திலிருக்கவொன்னுதென்று சொன்னீரோ வந்தவிதியை யெப்
படிதுலைப்பதுசொல்லும் அண்ணா.

(செய்திரசன்-பாஞ்சாலிக்குச்சொல்-விருத்தம்)

வடிவுள தக்காநியில் வனந்தலிலிருந்தாயா லும்
குடிபழுதாவதோடுங் குறைவுகள்வந்துநேரும்
முடிபன்னளவனத்தைவிட்டு வொண்ணகாடையுமட்டும்
ஆடியிடைமாதேயென்பின் சுருத்திடவருவாயம்மா

வசனம்.

கேளும்மா-ரதிக் கொப்பாகிய அழகைப்படைத்த பென் தங்கையே
நீ-இந்தவனத்தில் பாண்டவர்களுடனே சஞ்சரித்தால் ஒருவேளைதனித்தி
ருக்கும்போது தேவகாந்தர்வராக்கத ராஜாக்கள் அநேகம்பெர் வனத்துக்
குவருவார்கள்-அவர்கள் வுன்னத்தனியேகாண்பார்களாயின் வுன்மனது
க்கவருத்தம்வருப்படியாய்ப் பிடித்துக்கொண்டுபோய்விவாங்க ளாதலா
ல் பாண்டவர்கள்முன்போல் இராச்சியத்திலுந் துன்பமளவும்-உன
து-காத்தியுடனேகட்டிக் கவந்தனையாழக காலகத்தித்தருப்பாய்-அரண்
மனைக்குயென்பின்வாருமம்மா தங்கையே.

(பாஞ்சாலியம்மனுக்குஞ்-செய்திரசனுக்குஞ்-தர்க்கம்)

வினா-விடை-கண்ணிகள்.

மன்னவந்தமைவிட்டுன் மனைகாடிவருவெதன்
மார்த்தமோவெனக்கேற்குமோ

செய்திரசன்சொல்-கண்ணி.

வந்தாலதற்கென்ன வெந்தனரண்மனைக்கு
வஞ்சமோயென்ன பஞ்சமோ

பாஞ்சாலிகொல்-கண்ணி.

பஞ்சவர்தமைவிட்டு மிஞ்சிவந்திடலாமோ
பஞ்சமோயென் முத்தியோ

செய்தவநாட்காலங்காரம்.

உண்ணிதபஞ்சவரா வெண்ணபலனைக்கண்டாய்
வுத்தமிவந்தால் குற்றமோ

பாஞ்சாலசொல்-கண்ணி

குற்றமில்லாசத்யதிரர் பத்தனாவரில்லாமற்
கூடுமொவநாமோ

செய்தவநாட்காலங்காரம்.

சங்கையென்னதின்களால மங்கையேதாய்விவெச
சேதமோவதில் பேதமோ

பாஞ்சாலசொல்-கண்ணி.

சற்றூணற்குணமுள்ள தாமம்பூபதிகள்மொழி
தப்பியேவந்தாலெப்படி

செய்தவநாட்காலங்காரம்.

எப்படியென்றிப்படிக்குச் செப்பவேண்டாமீவருவாய்
யென்மனை யம்மாவும்மனை

(பாஞ்சாலசொல்-கண்ணி)

வருந்தியேயெனையழைக்கு மிதலம்புகழமுண்ணு
இருந்திந்தருமபூப பிட்டுசனம்வருவார்கண்டு
பரிந்துகீயெனையனுப்ப பட்சமாய்க்கடைகளைற்று
அற்றதருஞ்சிந்துதேச மடைவுடனெகுவோமே

வசனம்.

கேளும் அண்ணனின் தாங்கள் தங்களுடன்வருப்படியா யென்னையி
ழைக்கின்றபடியால் இன்னஞ்சற்றுநேரத்தில் பஞ்சவர்கள்வந்துசேருவர்
ர்கள் அவர்களுடன் இச்சேகிணயத்தெரிவித்து என்னையனுப்பும்படியாய்
விடைபெற்றுக்கொண்டு தங்களுடையபோலபோகலாமிருர் அண்ணனே

பொது-வசனம்.

இந்தவேளையுட்போகட்டு மினியொருவேளாவேளை
வந்துநன்னழைத்துக்கொண்டு மகிழ்வுடன்போகோனென்று
மகிழ்வானைமன்னன் மறந்தவன்போலெனைந்துத்
தந்திரமாகவந்து தான்மத்யேறினானே.

வசனம்.

அகேதெப்படியென்றால் இந்தப்பாசாரம் துரோபனதயின் கூறி
ய உண்ணமவாக்கியத்திக்கு கேட்ட செய்தவநாட்காலங்காரம் தந்திரகக

னியாதுந் சொல்லியில்லையென்று மனதிறென்றியும் மறுபடியுமோ
ரத்திரஞ்செய்ய வுத்தேசித்து - ஒ-ஆய்மணி நான்வந்து கெடுகோமாய்ப
டியால் எதுகூறணமொவென்று எனதுச்சேனகள் கல்க்கப்பவொராநலா
ல்-இந்தவேளையோக யின்னொருவேளையிலவந்து உனதுகாதாக்கனி விட
த்கில் உத்திரவுபெற்றுக்கொண்ட நமது நகரத்துக்கு அழைத்துக்கொண்
டுகிறபொய்மனை எனக்குச்சிலவுகொடுத் தாயேயென்றுகேட்க- அதற்குப்
பாஞ்சாலி அப்படியேயேயாய்வரும் அண்ணுவென்றுகூற-அப்போதுவே
ந்தன் தனதுமக்திரவரின் அப்-பன்னகசாலையிலமறந்துவைதவன்போல்
வைத்துவிட்டு அவனின் அழைக்கித் தனதுசேனையாய்க்கொக்கண்டு ரத்
மேறிப் படைகையெச்சரித்து தேசத்தைகொக்கி வருகிறாதிதங்காண்க.

(செய்தவநாட்காலங்காரம்-ரதமேறிநடக்குந்-தரு)

* பல்லவி.

நடந்தானேரதமேறி
நடந்தான்

செய்தவநாட்காலங்காரம்
ரதமேறி

அதுபல்லவி.

நடந்தானேரதமேறி
அடந்தவனமுக்குண்ணு

ராஜாவகெருங்கிட
மதிந்திடவேகமாய் நட

சரணங்காள்.

அகைகடல்போலொலிக்க
அரியமுரசொலியா

மையுங்கிடுகென்ன
லண்டமுநகெங்கிட நட

இரதகஜதுரக
மதவிசையகிர்த்த

படைவீரர்கண்டங்க
மன்னவெனத்தின்னோளன் நட

யாக்கிரடிபுவி

யானைகளும்வீரிட

தூளிப்படலமெங்குந்

சூழ்ந்தேவானத்தையுமட நட

பொது-வசனம்.

அகேதெப்படியென்றால் இந்தப்பாசாரம்செய்தவநாட்காலங்காரம்
செய்தவநாட்காலங்காரம் சிந்துதேசம்மொக்கிப் போகும்போதுபாஞ்சாலி
யம்மொண்ணு பன்னகசாலையிலிருந்து மந்திரவானைக்கண்டு கூறுவான்.

(அரோபபதையம்மன்சொல் விருத்தம்.)

சந்திரசேகரனேசிந்து தனையனென்றமயனார்தன்
மந்திரவானைவைத்து மறந்தவன்சென்றதாலே
தந்திடாவிட்டாலென்னேத் தங்கையென்றெண்ணுவாரேர்
யிந்தநீள்வனத்திற்கண் டெப்படியளிப்பெனையோ

வசனம்.

அரவரா-ஸ்ரீ-கைலாசபதியாகிய சந்திரசடாதரமுர்த்தியே-சிந்த
நேசத்திப்பழியளித்த-என்தமயனாகியசெயித்தரசனென்பவர்-தனதுமந்திர
வானே எடுத்துக்கொண்டுபோகக் கவனமில்லாதவராய்ச் சென்றபடியால்
கண்ணுற்ற மானிதனைக் கொண்டுபோய் அவாகையிற்செற்காவிடில் தங்
கையென்னும் பட்சத்தைமறந்து என்மீது சன்னப்படுவரோ என்செய்
வேன்-இந்தநெடுவன் த்தில் அவனாயான் எக்கெதேயக் கொடுக்கப்போகி
ன்றேனையோ தெய்வமே.

பாஞ்சாலியம்மன்சொல்-தரு-இ-ம்.

பல்லவி.

மந்திரவானேதேதன் தொழுதுபோற்றி
யெந்தன்கரத்தித னெடுத்தேன்

அதுபல்லவி.

இந்தவனத்தனிலே யெங்கெங்கேனெடுவே
னெனக்கெதிரிலேவெரு புறநுகின்றோனாதே = மந்திர

பாஞ்சாலியம்மன்சொல்-தரு-இ-ம்.

போகும்வழிதனிலே புலிகளுங்காடியுள்
யேகாநயவருகுதே யினையிற்செங்கமுடாக = மந்திர
காடுபுழ்ப்புகொன்னை மனதக்குதே
வோடுமிருகையெ வுறுமியேபார்க்குதே = மந்திர
தூர்ப்போகுதேதரென் செயவேனைவர்
வாரவேலையாச்சுதே வைவையோலைத்த = மந்திர

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இந்தப் பாகாரம் - அரோபபதையம்மனானவ
ன்-வெயித்த ரசனும்-மறந்துவைக்கப்பட்ட மந்திரவானையென-அக்கொண
டுமயனென்னும் வரிவினற் செர்ப்பிக்கவேண்டுமென் னென்ன முற்றவ
ளாய் அவ்வளத்திலவாழ்ந்த சிங்கங்காடிபுனிழதலைய கன- டுக்களைக்
கண்டு அச்சமுறப் பயந்துகோற்றமல் தேடிக்கொண்டு வந்த கரில் அவ்

வேந்தனது ரத்தத்தைக்கண்டு மிகு ஆவலொடுங் இரத்தவை நிருத்தும்படி
யாய்க்கூறுவான்.

அரோபபதையம்மன்சொல்-தரு-உசேனி ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

சிந்துரூபதிவிதையாளனே ஓ-அண்ண-அண்ண
தீரனேவுந்தன்தேனாநிருத்துவாய்

மந்திரவாளதைவைத்துமறந்திரோ ஓ-அண்ண-அண்ண
மகிழ்ந்துநிரும்பிப்பாருத்திரனே

கூவுவின்மசத்தம்செட் நவிலையோ ஓ-அண்ண-அண்ண
குருகிவந்திடநல்லுமில்லாமே

தேவலோகமுங்கேட்குசத்தம் ஓ-அண்ண-அண்ண
நிருசசெவிதனிங்கேட்கவிலையோ

பொது-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால்-இந்தப் பாகாரம்-பாஞ்சாலியம்ம னானவன்
வாளாயுதத்தை யெடுத்துக்கொண்டு அண்ண-அண்ண வென்று கூவிக்
கொண்டுவரும் வோசையைக்கேட்ட வஞ்சகனாகிய செயித்தரசன் மனந்
திருக்கடிகொண்டு, நடக்கின்றவந்தக்காண்க.

செயித்தரசனுக்கு-பாஞ்சாலியம்மனுக்கும்- தற்கம்

வின-விடைக் கண்ணிகள்.

வன்னி-அரோபபதையருக்காரியமுன்னியே
மன்னன்மகிழ்ந்துதோயோட்டினான்
வுன்னிதமாயின்பாழ்ப்புட்டினான்

பாஞ்சாலியம்மன்சொல்-கண்ணி.

ஓடிவந்திடுங்காங்கெனோகுதே ஓ-அண்ண-அண்ண
வுந்தீரத்திருத்தச்சொல்லுவாய்

காடாறவான்முட்கனதைக்குதே ஓ-அண்ண-உத்தன்
காதையடைந்ததோசொல்பாதகா

செயித்தரசன் சொல்-கண்ணி.

காரிழைதுரோபபதையருகிறவிதங்கண் டே
ககித்தேனாநடத்திநடந்தா னே
முடுகிவழியைப்பற்றித்தொடர்ந்தா னே

செய்ததரசன்சொல். உண்ணி.

பாஞ்சாலீசாள்-வழி.

செய்ததாதன்சொஸ்-கவி

பாஞ்சாலிசொல் வசனம்.

செய்ததாஸ்சொல் வசனம்

பாஞ்சாலிசொல்-தரு-கு-ம்.

மந்திரவாஸோகிந்திச் சொந்தோடிவந்தேனோ அண்ணாவே-வந்தேன்
மலாக்கமந்திரமீட்டி வானாவதவாயெந்தன் அண்ணாவே

~~~~~

കുറുപ്പുകൾ

பாஞ்சாலிசொல்-கண்ணி.

செ.பித்தரசன்சொல்-கண்ணி.

பெரிய-விருத்தம்.

67607 LC,

அனாதைப் படியென்னுள். நற்பரகாரம். செயித்தரசன் கூறியமொழியைக்கேட்டருமமந்த பாலுதரம். பீழமாணவன். வுண்மையென்றேகம்பி அவன்வுலாத்தலைப்போல. ஆத்தேறன அபடியின்மீதேசரிசந்திராயுதத்தை இக்தாரும். அனனாவென்று வையைகீட்டுமபோது. கண்டலேத்தன்மியன் சிக்கிக்கொண்டான்மதுவேத்தனது. குறைமீட. திவிட்டென்று. சந்தோஷகொண்டவனுப்தன அசாரதியைகோக்கிக் குதினாகனை. அதிவேகமாய் சதானாடி. சதத்தைநடத்தும்படியாகச் சைகைசெய்ய அதுபோலவனும் குதினாகனாச்சவுக்கொழித்து மதினிலேசத்தினு. மிஞ்சியவேகமாய் சதத்தைக்கொண்டுபோக அனாதைக்கண்டதுரோபபத்யானவன். ஐயோ. பாபோகியியின் நம்மைன்னுசிக்கவந்து வார்த்தைகளாய். வானைமந்தவன் வைத்

துவிட்டுவந்து மோசஞ்செய்தானே தெய்வமே-மென்று ரதத்தினால்
அசாயத்து வையமுறித்துக்கொண்டு புலம்புகின்றவிதங்காண்க.

துவோபதைபுலம்புத்-தரு-இ-ம்-கீலாம்புரி-அட-தனம்.

கண்ணிகள்.

ஐயோநானென்னசெய்வேன்-தெய்வமே-பிந்த

அவதிக் காளானெனே-தெய்வமே

வையாபழித்திடுமே-தெய்வமே-அரியா

வைகமே-சுடா-கிணேனே-தெய்வமே

தமயனைப்போயேவந்து-தெய்வமே-என்னை

சதிமோசம்பண்ணினானே தெய்வமே

மறத்தவன்போலேவானே-தெய்வமே-வைத்து

வஞ்சமசெய்தானேபாவி-தெய்வமே

பஞ்சவரதங்களுக்கு-தெய்வமே-யானும்

பழிகாரியாகினேனே-தெய்வமே

அஞ்சாமலேயிப்பாவி-தெய்வமே-இந்த

அபயித்திக்காளாகினேன் தெய்வமே

பாவிதுரியன்சொல்லே-தெய்வமே-கேட்டு

பழிகாரியாகினேனே-தெய்வமே

ஆகிபதறுதலோ-தெய்வமே-பிதனை

யார்பாலெடுத்துரைப்பேன்-தெய்வமே

ஐவர் தமக்குச்சேதி-தெய்வமே-சென்று

யாரொடுத்துரைப்பார்கள்-தெய்வமே

பரப்புலாந்தெய்வமே-என்னைப்

பாழிதறன்னிடமானே-தெய்வமே

காட்டில்வாழுகின்றவன்-தெய்வமே-இதையென்

கர்வவர்களுையிரோ-தெய்வமே

நாட்டிற் கொண்டேருவானே-தெய்வமே-எந்தன்

நாதொப்படியறிவார்-தெய்வமே

பிரமன்செய்ததப்பையோ-தெய்வமே-பேதை

பின்னேதுமதினேனே-தெய்வமே

தமயனென்றேயோடியான்வந்தேனே-என்னைச்

சண்டாளன்வஞ்சித்தானே-தெய்வமே

பிரபாஜனில்லையே-தெய்வமே-இவனை

பெண்கொள்ளவேந்தன்முன்னே-தெய்வமே

சோமசேகரனே ஒ தெய்வமே-யென்னை

இன்பஞ்செய்யாததஞ்சோ-தெய்வமே

பொது-விருத்தம்.

பஞ்சவர்கடேவியித்தப்படியிசுக்கப்

பாபாநஞ்சுதுரியினானேகேட்டுவந்த

வஞ்சகமாரசெயித்தரசன்வனிதைபாசின்

வதனமதைநோக்கிபுகத்துள்புறந்துபோல்

இன்சொலுடைந்தவையோகீயென்றிது

யிழக்குணாதல்தரும்மால்புரவிதான்

யிஞ்சிதுலேதாரம்வந்துவிட்டதாலே

விசன்மதைமற்றெனவேவளம்புகானே.

வசனம்.

அகோதெப்படிமென்றால் இந்தப்பகாரம் பாண்டமக்களின் தேவி
யாகிய பாஞ்சாலிபெருந்துன்பத்தைப் பாபாநஞ்சுதுரியானது பொழிபைக்கே
ட்டுவந்த பாதகனாகிய செயித்தரசன் அம்மனது முகாரன்நத்தை கோல்
கி பிசும்பரிதாபங்கொள்பவனைப்போல் ஒநகையே வானொள்கதை
யவேன் இன்சொல்லுடைபாடு யென்னவைவறு தருமமன்னினை திரை
நிறுத்திய புரவிகளினதுருற்றையென்றி மென்றால் வந்ததல்லவே வுன்
துகவலையை நீக்குவாயென்றுகூறுவான்.

செயித்தரசன்சொல்-விருத்தம்.

அழவேண்டாமெனதுநீங்கா வையையோவென்னசெய்வேன்

பழகாசுருகினைதன்னைப் பாரியரத்திதழ்த்தி

முழுமோசமாகிவிட்டேனழுதிடுமே தடைபட்டாழல்

யிரூபடாசமுத்தெல்லது இன்பெய்யுள்

வசனம்.

நேருமம்மாபெனதுதக்கையே கீ-யேதுவழிமுறைய ஐயோ என்ன
லேயென்னகுற்றமிருக்கிறது பழகாசுருகினையரத்திதழ்த்தி படியால்
கைக்குப்பிடிபட்டால் அதிலேகட்டப் பிசுத்தொகைகிவந்துவிட்டதுஅது
லும்நீயார் நானார் வேதமனைமயல்களே அம்மணி பட்டமனம்போய்ச் சே
ர்த்திரை பழையபுரவிகளைப்பூட்டி மறுபடியும் வுன்னைக் கொன்னென்று
இவ்விடத்திற் சேற்றின்றென் சீ எதுகரும் அஞ்சவேண்டாம் தங்கையே.

துவோபதாதென்சொல்-தரு-இ-ம்.

கண்ணிகள்.

எதாவதுவிரிவூதுகளைத்தருமே

கண்டேனே பாவி கண்டேனே

யெதிரிகன்வருமுன்னே யெந்தனைவிட்டாரே
முண்டனே பாவி முண்டனே

செய்ததரசன்சொல்-கண்ணி.

தங்கையெவ்வன்னிட மனதுவெறுத்தன்னே
பேசுராய் என்னை யேசுராய்
தாயெயெந்தனையும் சாயபொவெண்ணையே
யேசுராய் வினே யேசுராய்

துரோபதாதேவ்சொல்-கண்ணி.

பிரியமானயெத்தன்மயனென் றுந்தனை
என்னினே னிப்போதெண்ணினேன்
பொர்வைக்குள்ளேசுத்தி வைத்தபுலையென்ன
குண்ணினேன் பாவி குண்ணினேன்

செய்ததரசன்சொல்-கண்ணி.

ஐவையோயிதுவென்ன பாவமென்தென்செவி
முடினேனம்மா முடினேன்
அலையாமல்வனத்தன்னி னொருவகையால்வழி
தேடினேன் அம்மா தேடினேன்

துரோபதாதேவ்சொல்-கண்ணி.

அறிந்தேனன்றனை யிப்போரேரமுமாருது
வருப்பாயுன்றதம் வேகமாய்ப்போருது
எரிவினக்கினிற் பூச்சிப் போலவேமடியாதே
யென்னை வெறுப்பிற் பிழையடாந்தப்பி

செய்ததரசன்சொல்-கண்ணி.

மைவிழியாளையா லுண்ணப்பணிசுவென்
மலரடிதன்னிலே விழுகுவென்
பொய்யாகவென்மீது பிழைகளைநினைப்பது
புண்ணியமல்லவே குண்ணுதலாகுதே

துரோபதாதேவ்சொல்-விருத்தம்.

திருடருக்கோவுயிரகாக்க திரம்வேண்டும்
நிரவியங்களுடையவாக்கு வனக்கதம்வேண்டும்
தாருகுண முடையவர்க்குச் சத்தியம்வேண்டும்
தாசிகட்குப்பன்மபர்க்க பசப்புவேண்டும்
சிறுகுழந்தைகளையாட மண்ணுவேண்டும்
தேசங்கள் திரிபவர்க்குப் பதன்மவேண்டும்

அறிவையெந்தன்பகமுழுகக் கீமன்வேண்டும்
ஆவிழிப்பதறுதையோ காணென்செய்வென்

வசனம்.

அடாபாதகளை உலகென்கண் வாசஞ்செய்யுந் திதழினுள் தங்களை
வுயிராகக் காப்பாற்றிக்கொள்ளுவதற்கு நயின்லிய மிருக்கவேண்டும் அப்
படியல்லாமல் அநயிர்ப்பட்டிக் களவுசெய்யப் படுவென்பார்களாபின் வு
யிரிழந்துவிடுவார்கள் அயின்லிய முடையவர்களுக்குப் பொருளையும் வ
னக்கமுழுகவேண்டும் தருமங்கடையவர்களுக்குச் சத்தியம்வேண்
டும்விடமாதர்களுக்குப் பசப்புவார்த்தை மிருக்கவேண்டும் சிறியகுழந்தை
கள்வினையாடுதற்கு மண்ணிருக்கவேண்டும் நொச்சஞ்சாரஞ்செய்பவர்களு
க்கு ஜாக்நிரதையிருக்கவேண்டும் அரிவையாடிய யெனக்குகேரிநிந்துன்ப
ங்களைக் கீழுவதற்கு அஞ்சிர்பராக்நிரமசாலியாய் பிமசேனமகாராஜனிரு
க்கவேண்டும் அப்படியில்லாமையால் என்னுசிபதவனிறதே யென்செ
ய்வென் சண்டாளர்.

இதுவுமது-தரு-இ-ம்-துக்கடா-ஆதி. 11059

பல்லவி.

ஆவிபதறுதையோ	எந்தன்
ஆவிபதறுதே	போ
ஆவிபதறுதம் பொருது	பொருது
கேளியைந்தேடியேநிர்வரக்காணென்	ஆவி

பொதுவசனம்.

அனாதைப்படி யென்றது இத்தந்தாரம் துரோபதாயம்மனாவன்
புனைவாயிலகப்பட்ட கிள்களையப்போல் யெனத்தாதன்தேரி வகப்பட்டு
சனிக்கைகலங்கிப் பரதவிந் துக்கொண்டேயோலையில் காணத்திறமொன்று
நீர்த்தயாடிச் சிவபூசைமுடித்துவரச்சென்ற பாண்ட வர்கள் பாஞ்சாலியி
ருக்கும் பன்னகசாலையை நாடிவருநிற விதங்காண்க

பாண்டவர்கள்-வருகிற தரு-இ-ம்.

பல்லவி.

ஆசைமிருத்துச்சிவ	பூசைமுடிந்தே	
காவரும்வந்தாரே	பன்னகசாலை	ஐவ

அதுபல்லவி.

மாசிலாமதினையப்போல்	வதனமிருத்தால்க
பன்னமேருவையொத்த	நின்புயங்குகிலக

சரணங்கள்.

உலகில்லிகரிவாத சிலையைக்கரத்திலெந்தி
வொல்கிடத்ருமுலகில் சித்தவராமன்னர் ஆ
துண்டர்கண்ருமக வண்டாமணியொலிக்
வண்டாரிபூங்குழலார் மருவுமிடத்நைகாடி ஆ
தெய்வமணங்காழந் தெய்வர்களைக்கொண்டு
தேவிவசுத்திருக்கும் தீவயசாலையைக்கண்டு ஆ

தருமபூபதிசொல்-விருத்தம்.

அருமையென்றதம்பிரமாரோ யாரோமந்தனிவிருந்த
அருமையென்னனித்த அசோபனத்தன்னைக்கானே
காடிசுள்கிலும்யாளி கண்டபேரண்ட மியானே
தீரமுளமிருக்கனியாறு செய்ததேவாலுறிலேனே

வசனம்.

ஆ-ஆ-கேளுந்தம்பிரமார்களை நாம்வனத்திற்குப்போய்ச் சிவபூசைமு
டித்துவருமளவும் பன்னகசாலையில் பத்திரமாயிருக்கும்படியாய் திட்ட
ஞ்செய்துவிட்டுப்போன கமது தேவையைக்காண்டிலேனே-என்செய்வோ
ம்-இவ்வனத்தின்வாழும் கண்டபேரண்டஞ் சிங்கம்-யாளிமுதலிய பிற
கங்குட்டங்கள் பட்டிற்றுவிட்டதோ யாதுமறிதிலேனே யென்செய்வோ
ம் தம்பிரமார்களை.

இதுவுமது-புலம்பல்-தரு இ-ம் முகாசி.

கண்ணிகள்.

ஐயோநானென்னசெயவேன் மைநிழியானைக்காணேன்
அரனெயெப்படிபுனைவாம்-தெய்வமே
வையகந்தன்னைவிட்டே வனத்திற்கஞ்சரித்திட
வந்ததோவந்தவிதி-தெய்வமே
கன்னல்கொழியுண்டா மின்னேரிடைவினளைக்
கண்ணிற்கான்பதென்போதோ-தெய்வமே
சொன்னகிவிபொலுந்த ஒன்னைப்பிரிந்துகாங்கன்
துணர்ந்துவனையானலோமோ-தெய்வமே
காட்டானைகிங்கம்புலி காடிமற்றுள்ளவைகள்
கவனங்கொண்டேசென்றதோ-தெய்வமே
காட்டி லுந்தனைப்போலே நவகையருமுளரோ
நானென்னசெய்குவேனையோ-தெய்வமே
வந்தலாந்தனனை யெடுத்துக்கொண்டேகிளுனே
யிவியுபிரவையப்பதுண்டோ-தெய்வமே

செந்தணற்கருவிகள்திண்டிமறைந்தனனோ
சேதியநிலேலாமே-தெய்வமே

இதுவுமது-விருத்தம்.

சுதர்வேதம்போலுதித்த சற்குணத்தம்பிரமாரோ
விதிப்பயவிறுவோவையோ மெல்லியாள்தனைபிழை
இதுகேரமிருக்கொன்று யேசியேதினைக்கொடும்
அதிபெய்மின்னாள்செய்தி சருக்கராயற்குனோ

வசனம்.

ஆ-ஆ-கான்துவேதம்போலு மவதரித்த என்னுதம்பிரமாரோ கேளுந்
ந் காங்கமது தேவையைக்காணுமல் இதுபரியத்தமும் ஆவையமாகயிருப்ப
துசரியல்ல நீங்கள்நால்வரும் நான்குதிக்குகளிலும் ஆரணயங்கனிற்சென்
து தேடிப்பார்த்து பதிவக்துசொல்லங்கள் அப்படி. ஒருவேளை தேவைய
கப்படவில்லையென்றுவனகால் இத்தவாளினால் என்னையிலாமறுத் துக்கொ
ள்ளுலேன் தம்பிரமார்களை.

பொது-விருத்தம்.

தருமபூபதியின்சொல்லைத் தலைமிசைக்கொண்டெயன்னைஞ்சு
இருவினைப்பகுதியாலே யெவ்வணமாமோவென்று
பெருமைசேர்தம்பிரமார்கன் பேசுகாற்றிசையஞ்செல்ல
திருவுயர்னையோனுங்கிட் டிசையினிலியம்புவானே

வசனம்.

அகோதெப்படிமென்றால் இத்தபிரகாமம் தருமபூபதியுணர்ந்த சொ
ல்லைச் சிவமேதென்கண்ட தம்பிரமா காங்குந் துன்பமடைந்து காங்குந்
கவிலும் நான்குபேராகக்கொன்றனாறு-யாவருக்கு மினையானுளிய சகாதே
வராஜன் டீட்டிசையை காடித்தேடி மிகத் துன்புற்றவனாய்க் கூறுகின்ற
விதங்காங்க.

சகாதேவராஜன்-புலம்பல்-தரு இ-ம்.

கண்ணிகள்.

ஐயோயில்லிதிக்ருகாங்கலோவாகவந்துதித்தோம்
காதனே-ககலை-காதனே
மைக்கிழிம் துளவனனை மனமதிசெங்கென்துமாண்பென்
காதனே-ககலை-காதனே
சிறையைராவணன்செய்த சேதிபோல் முடிந்ததைபோ
காதனே-ககலை-காதனே

~~~~~

நாதனை - னைக்கூட நாதனை

நாதேன்-கைகலை-நாதேன்

நா.தேவா-எ.கலை.நா.தேவா

காதலே-மகலை-காதலே

நா. து. என். - ஸா. க. கை - நா. து. என்.

நா. துணை - ஸ. கலை - நா. துணை

மாதுகோன் - மருகமலை - மாதுகோன்

நா. தி. என். - சி. என். - நா. தி. என்.

62-105801-601500-157 2010 501

...and the ...

அச்சமதகன் ஸுவித்த-விருவனந்தகிவிஞ்சுந்தோம

இச்சொற்களவற்றதற்குள் மீது பிவிவகோர்ட்சுப்

QUESTIONS

1. *Journal of the American Medical Association*, 277, 1996, 1033-1037.

புதுச்சேரி.

மலர்-இரண்டாம்

நடுவாஜன்-புலம்பல் தரு-இ-ம்.

at the end of the line.

00000000

LIBRARY OF THE - 554

புதுச்சேரி மாவட்டம்

2. Not only the 1950s but the 1960s and 1970s

வழங்குகின்றதே நான் தெய்வமே

மு.க.ஜெயலலிதாவுக்கு சந்திரன்

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

சத்திதோபகதயெவ்

தமிழ்நாட்டினர் தீர்ப்பு

महाराष्ट्र शासन

வந்ததுடன் டோரிக்கே வெந்தன குறந்தர

செய்யுறையியலுக்கேற்றன் உணர்வாற்றல். (அ)

சென்னை நகரம்

0-99

சென்னை, 19.05.2019

10-11-1964

தேவதேவ கையிலே யெனச்சொல்லிலே
சீர்தப்பாரோ யன்னாந்-ஒங்கும்
நெடியாய்க்கெய்தப் படியிலில்வந்துறீ
கிந்தைதீர்த் தாட்டுகொள்வீர்.

இதுவும்-வருத்தம்.

சுதிரீரென்றேறித்த கதேந்திரன்லேனேறீர
முதலையெச்சங்கித்த மூலநாரணனேபோற்றி
மதிவதனத்தானக்கு மானாமத்துயிலளித்த
விதயமும்கேறுபட்ட தெவ்வதம்நீகிலேனே.

பொது-வசனம்.

அறிவிவழி புனைவருண்டவர்கா-அதிமத்யந்தாரவிதா - ஆபத்பாந்து
அருட்கமா-சர்வலோகசரணயா ஓ-ஐந்திசா-முன்னம்-ஆதிமூலமேயெ
ன்று முறைபட்ட கதேந்திரன்லேனே முதலையெச் சங்கித்து கதேந்தி
திரசேக்தரப்பாற்றியதுபோல் எங்கள்காத்தையாகிய பாஞ்சாங்கியினது மு
றைந்திரன் அனவுபட்டதாயினித்த ஆனந்தசயனனாய வுனதுயிதய
ய்வெறுபட்டு அடியார்க்குபடுத் துண்பதனைவகண்டும் பராமுதமா மிருப்
பது யெவ்வாறேருகெய்கிலேனே சுவாமி.

பொது-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இத்தபரகாரம் நேற்றிசையிற்சென்றுதே
டிய நகுலராஜன் வனமெங்கும் தேடிக்காணாது கண்ணிரோனே நினைந்து
துன்புபட்டுக்கொண் டிருக்கையில் பேற்றினசயிற்சென்று தேடியருய்
சுரீசகனாராஜன் தேவியைக்காணாது கிந்திக்கிறவர்க்கானாக

அச்சகனாராஜன்சொல்-தந-இ-ம்-காம்போறி.

பலவளி.

செருப்பெய்தருளுமாயா
செருப்பெய்தருளுமாயா

கேசவநாமா

அனுபவ்லவி.

செருப்பெய்தருளு
தருமாமகன்க்க
யிருவிழியினர்

குலத்தவர்க்கினைக்க
வருஞ் துறோபதைவையென்
தோன்ற

சரணங்கள்.

தேவியானேத்தேடித்
தேவியானேத்

கா.வி வனமெல்லாம்
தேடியே

ஆவிபதறியே
அவிவெள்கிரும்புந்
கண்ணிரோனேகாட்டி

வெவ்விவெள்கிரும்புந்
கண்ணிரோனேகாட்டி
நன்மைத்தருளுவாய்

சிறு

உன்னையிடவேறே
வரகசயன
பின்னற்கொடியிடை
வன்னிமகள்
தென்னகித

சுதிபுநானற்கிலேன்
கரிவரதா
யன்னகைமென்சு
சென்ற
மையா

சிறு

முருக்கம்பூசிதமுனா
முருகுமனார்மாயா
பொருக்கொடுமா
வருக்கமானவர்காட்டு
வொடிவாருஞ்ராயி
யாளிகாடிசென்ன
கோனகியினம்வாழும்
தாளாமனதுடனே
வெவ்வக
விடிவோதரி

மெய்க்கையோவென்செய்வெ
வனையெய்திடு
கண்ணோனும்புண்ணியனேயுலகில்
வெவ்வகையெய்திடு
வெவ்வகையெய்திடு
யானையெய்திடு
ருளுகையெய்திடு
தவிக்குமேருமித்த
தவிக்குமேருமித்த
யோனையா

சிறு

விண்ணித்தருளுவாய்
வெண்மெடியாருளத்
தனையர்க்குதலை
சத்பலோக
சத்காரகட்கோர்

சுருணையகாதனை
தொன்கிரும்பர்க்காரனை
தன்னையெய்திடு
நாயகனே
தாயகனே

சிறு

பொது-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இத்தபரகாரம் நேற்றிசையிற்சென்றுதே
டிய நகுலராஜன் தேவியைக்காணாமல்நினைத்து பார்த்தானேநினைந்து
விந்துக்கொண்டிருக்கையில் தெட்சணபாகத்தித்தேட்ச்சென்ற பீம
ன் வனமெங்குந்தேடிக்காணாமல்சிரவகுதின்ற விதக்கானாக.

பீமராஜன்-புலம்பல்-தரு-இ-ம்-

சண்ணிகள்.

எங்கெங்குந்தேடினெனென்

நயவெய்க்காணெனெனெய்வெ

பொருகுபுடவெய்க்காணெனெனெ

பொருத்தசெய்வாரோ-தெய்வமே

இங்குக்குலத்தவர்க்குந்
 திருநேரிடப்போமோ-தெய்வமே
 பங்காளியான் துரியன்படுமோசமென்னமோ
 பார்ய்செப்படியுய்லோம்-தெய்வமே
 இங்கிதஞ்சேர்மொழியான்
 யெங்கேதுன்புதுவாளோ-தெய்வமே
 நங்கைச்சொல்லாகுமோநூலமுள்ளவும்
 நங்குகென்னசெய்வோம்-தெய்வமே
 அஞ்சாமற்கன்னியிட
 அணுகிச்செய்தவராரோ-தெய்வமே
 வஞ்சகரவர்தும்மைந்கண்டாவிடான்விடுவேனோ
 மண்ணுக்கிளையாய்ச்செய்வென்-தெய்வமே
 கான்கத்திலவாமும்
 கரடிபுலிகங்கைகள்-தெய்வமே
 மானனைகண்ணைவஞ்சித்தவர்களாரோ
 வழத்தவடாசீதாசீங்கள்-தெய்வமே
 தருமர்கனக்கெவ்வாறு
 தணிவுசொல்வேனையோ-தெய்வமே
 அருமைப்பெண்ணரசியை யனையகிடேவனதகின்
 ஆவிதரிப்பதேது-தெய்வமே
 ஐவர்சகாயனென்றே
 அன்புவிடீனோசொல்லுந்-தெய்வமே
 பொய்யாச்சுதோயித்தபுதலத்தினில்நாதர்
 புதுமையாச்சுதேசாமி-தெய்வமே
 மெல்லெல்லாநையெந்தன்
 விழிமுன்னங்காட்டாமல்-தெய்வமே
 பையவிறுந்தாலைந்தப் பரதோர்க்கைசெய்யாரோ
 பரந்தாமனையருள்வாய்-தெய்வமே

பொது-கேருத்தம்,

வாடியேபிமராஜன் வனத்துளருகைகளைல்லாம்
 நாடியேதேடித்தேடி நகையையகாணுவண்ணம்
 நீடியதுயரத்தாலே நிஸந்தனைகோக்கதேரோன்
 நோடியஜாடைகண்டே யுளங்கனித்தோனாவோன்.

வசனம்.

அதோதெப்படியென்றால் இத்தபாகாரம் வாயுதமாறனாகிய பிமரா
 ஜன் மிகவுதராதாக்கரத்தாலும் அவ்வனத்தின்கண்ணுள்ள அரிமந்திரங்களை
 யும் அடர்ந்தபுதுகளையும் காவுளையும் ஆராய்ந்துப் பாஞ்சாலியைந் கா
 ணுமற் றிகைத்துப்பாணாகோக்கப்பாற்கையில் அதனைமேல் ஓர் தேருரு
 ளோவந்து திரும்பியதுபோற்றோன்றிய ஜாடையைக்கண்டு மனத்திலமதி
 துவுகொண்டு கூறுகின்றதுதக்கானக.

பிமராஜன் சொல்-தரு-இ-ம்-யதுகுலகாம்போதி.

கண்ணிகள்.

அதஞ்செல்லும்வெகமது கான்செல்லாவிடுனெல்
 கானென்னவாய்ப்புத்தரவேனோ
 மிதஞ்சேர்நென்மொழியானே யிடர்ப்போலேனோ
 மிகுகணத்தினிற்சென்றேபிடிப்பேனோ
 உதயகிரியில்மின்றே வஸ்ததிரியுதனோ
 லோர்தாண்டிற்செல்வேனென் துற்றினே
 வுத்தரவீரங்கொண்டேயெண்ணிசையுபகிங்க
 லோடிப்பாய்ந்தான்மதகரிவீமன்
 பருத்தகெதையுங்கைபிற்செல்லாநுந்தோமரமும்
 பாலாயுதமுங்கொன்றிகடந்தானே
 விநித்தபுகழடையானுகோர்க்கெடுங்க
 மின்போல்வழிபெருநடித்தொடர்ந்தானே
 சூராதிரூரகளைவாரிவாரியடிக்கும
 குரன்கெக்கவினொட்டிப்பாய்த்தானே
 மேருவனையதினடோனாத்தவாயுதமாறன்
 விமான்சொள்ளதடத்தைககண்டெகாய்த்தானே
 தண்டங்ககர்க்கெல்திக்கண்டாமணிவொளிக்கத்
 தரணியெவ்வாழ்க்காட்டினான்
 ஆண்டருங்கண்கலங்காவரவரித்தெருந்தே
 யவந்தத்திலுள்ளகில்லைப்பூட்டினான்
 சிங்கமபோலகற்றித்தேசங்குநாதமுழங்கிற்
 தேர்செல்லும்வழியறைந்நாவினான்
 அங்கமுழங்குநோபதை செங்கண்மலைநீந்தே
 ஆகித்தெருட வோசையைமெவினான்

வி

பொது-வசனம்

அகோதேப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரம் வாயுமாயுதியு பிமசே
னமகாராஜன் அவ்வனத்திற் தனக்குத்தோன்றிய தேரின விருனையினது
ஜாடையைப் பற்றிக்கொண்டு அண்டர்முதலைய யாவரும் கொருண்டோடு
மபடியாய்க் கதைவையக் கரகர்வென்றுகழறிநிச் சுரத்தில் மகாவிராவேசத்
தோடும் கொருக்கொருகையில் அந்தேரினயீ அரினவபாம்பின்வாயத்தேரை
பொற் பாதவித்திருக்கும் பாதுகாவினவன் ஆபதபாந்துவாகிய பூரீபா
நகாமனையும் பஞ்சவனையும் நினைந்து அபயமிடுகின்ற விதங்காணக,

அரோபதைபுலம்பு-தரு-இ-ம.

கண்ணிகள்.

அபயமபயமையாசுவா	மி	வனந்தசயனாவும்க்கபய
உபயபதங்கதியேசுவா	மி	வரகசயனாவும்க் கபய
மாளாதுகென்னிக்குவா	மி	மகாதேவதேவெ வுமகாபய
வாளாலமயக்கினேனெனவாமி		மங்கைபவ்வள வுயரகபய
காஸ்கொகொழிபலா		ததேயோயுத்து சகாதேவமூர்த்தியுமக் கப
வாயவருளதமாநாதிசைவ		மதவிமனேயுமக்கபய
அருவாருவாதுமனனா		அச்சகனாதிசைவமும்க்கபய
நாமயசொருபமாகுவகோவே		தாமமகந்தனாவும்க்கபய

பொது-விருத்தம்.

அபயமிடுஞ்சத்தமனதகாதிற்செட்டே

வந்தாமித்துயிருவிழிக்குத்தணவாய்ச்சிந்தித்

திபமுவினிருதயமுங்கலங்கிலாடித்

தச்சுவிக்கவந்தார்தடபகவியஞ்சக்

குயிலெனவேமனமதவிந்நனவெழும்பக்

குறைகடல்வள்கவந்தவினேகாபயகொண்டு

விபீதமென்னவினைத்திடுமோவென்று

விமனவன்கெதையெடுத்துமெவினோகே.

வசனம்.

அகோதேப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரம் பாஞ்சாலி யம்மனவன்
ன் பாதனாகிய செயித்தரசன்தேர்ந்திருந்து பூரி-அரிவாக ரேவனையும்-நி
னது அன்புக்கினியர்வளாகிய ஜலகாயும் நினைந்து அபயமிடும் ரேவனச
யைக்கேட்ட பிமராஜன் அவர்களுக்குத்திரவர்த்தியைப்போற்கொடுத்தெழ
காவல் அருதக்கொட்டினான் எனவரும். தேவர்களுக்குக்கிவ்வரும் உட
லவர்களைப்பயசித குலாகடல் களிப்பேறாவும் உண்களினில் உண்குடுகின்

னக்களில்லத்தவும் என்னன்பீத மாடுமோவென்று மனமுழுதுமெங்க
மேருவையிசுத்த சண்டத்தைக் காத்தலெந்தித் கூறுகின்ற விதங்காணக.

பிமசேனவருகிற-தரு-கொண்டிச்சிந்து)

கண்ணிகள்.

வந்தானேபிமலிதோபாரீ	கைகில்
வாளாயுதங்கெதையுஞ்சுழுமேந்தி	
இந்திராதிதேவர்களுமவாட	வனத்தி
ல்லங்குயிருடியாநடுக்கங்கொண்டோட	
சமுதாபுட்கச்சைசிறுக்கி	ஒங்குந்
தண்டமுமல்லில்லம்புங்கேடயம்பிடித்தே	
எமனிலினென்றுபலர்வாட	ஒயி
மினஞ்சிங்கம்போலவெற்தனைகன்செய்து	
கண்டானேசெல்லுமாத்ததை	வொய்ய
கரியதன்மேற்பாயமுரியதுபோல்	
பெண்டாநாகினைந்தவயிர	தப்பிப்
பிழ்ந்துதிடுமாமணியீது முடிக்கிறேன்பார்	
நில்லுகில்லமுடுக்காதே	தேரதனை
நெறித்துப்பொடிபொடியாய்பறக்கச்செல்வென்	
நல்லதுன்னெக்கொல்லுவென்தோ-வென் உசொல்லி	
நாடினானேநெருங்கிக்கடினானே	

பொது-விருத்தம்.

நடந்தவன்தேரைக்கிட்டி நாயகினையிரக்கித்
கடுஞ்சினமடைந்தவீமன் கதைநிலைத்தேனாத்தாக்
முடியவெறியத்தேரு முறிபடத்திடுக்கிட்டெருநி
படிதவிற்றாண்டிவீரம் பாரொனாவெதிரிட்டாரோ

வசனம்.

அகோதேப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரம் வாயினினை மதிவேகமாய்க்
கூத்துவந்த விசேகசிரியைப்போன்ற வீமராஜன்செயித்தரசனது தேரை
க்கிட்டி கொருங்கிடக்கிக்கொண்டு அந்நிலை பாதவித்துக்கொண்டிருந்த
பாஞ்சாலியைத் தூக்கித் தனாபிசைக்கிவிட்டு அதிகோபத்தோடும் கதை
வையக் கரகர்வென்றுகழறிநித் தேரினயீ தூசாக்குவில்கதமானது பிமன்
கையினால் அசுசுவேறு ஆணியேறு உத்துக்கால்வேறு கொடுங்கைவேறுயச்
சாயம்போதுசுமிந்தவனதுநிரத்திலணிந்திருந்த மணிமுடியும் பொடிபொ
டியாய்ப்பறக்கஅப்போது அவ்வெந்தன் திடுக்கிட்டிக்கலங்கி லருவாய்ப்புமி
யிற்சுதித்து ஒருவாறு திடங்கொண்டு வில்லைவிந்து ஒருவருக்கொருவர்
திறம்பார்ப்போமென்று எதிற்கும்விதங்காணக.

செய்தவநாட்காலங்காரம்

பிமசேனனுக்கும்-செய்தவநாட்காலங்காரம்.

வினா-விடை-கண்ணிகள்.

சிந்துதேசபதிசமீபத்தவனென அறாண் கண்டேனே
பிதரலேசிரமது கெனதையையிதோனையிற் கொண்டேனே
வந்தியெதிர்ப்பது திரமோமுனையில்லாத துண்டனே
வையகம்மலகத்திடவந்ததோகாலமும முண்டனே
வஞ்சமனமுடைய கொஞ்சப்பயிளையுள்ளே
பிஞ்சுமீக்கெதையாலே பஞ்சாயப்பறகடிப்பேன்
வாட்டுவேன்-விஸ்வியுட்டுவேன் தனல்
மூட்டுவேன்-விஸ்வியுட்டுவேன்
மிகும்பலசேனைகள் கவங்கி யோடவும்
மகிபதியொடுதேவர் மகிழ்ந்து பாடவும் (சிந்து)

செய்தவநாட்காலங்காரம்.

விமசேனனுனென்று மதிபெல குரனே
விஸ்வியைத் துவந்து யெதிர்த்தான் திரனே
பூயியெனெப்பொலு முனசொல கொடனே
கோடாவுந்தனைமடித்திடுவேனெ காதனே
பொருக்சினமிகுத்து யிசேவந்திடுமுன்னே
செய்தவநாட்காலங்காரம் பங்கப்படிப்பேன்
சிறிவந்தாய் மனந்தேறிவந்தாய்க்கு
மீறிவந்தாய் விசகந்தவந்தாய்க்கு
செகத்தெனனெப்பொலுவிசகு முண்டோ
புறகத்துவந்தவர்கள் தேவன் துண்டோ (விம)

விமசேனன்சொல்-கண்ணிகள்.

தங்ககத்திச்சைப்பட்டு வந்தது மேதடா
தரணியோர்க்கைத்திடபாலிவந்ததென் குதடா
நவகையத்திடபாலிவந்ததென் திடா
நரணன் தங்ககையமாருமுன்கிலன் தாபடா
நத்திவந்திடுமுன்னே சித்தகவலங்கிடவே
பற்றிவேலிவந்திடுகுத்தியிதுக்கிடிலென்
பட்டவனெமுனாகிட்டவனெவெட்கார்
விட்டவனெயுனெததட்டுறென்பாசிறே
பரமனான்பலபேருமகிழ்ந்து கூறத்
திருமுனரகுபதிசுத்தவர்கள் தேறத் (சு)

செய்தவநாட்காலங்காரம்.

செய்தவநாட்காலங்காரம்-கண்ணிகள்.

கற்றலித்தனதகனைப் பேசுமி முந்தனைவாட்டுவேன்
கரிபரிசேனைகள் ரதமதை யுன்மீதுமூட்டுவேன்
மெத்தசவரியபுஜபலினென்று விஸ்வியுட்டுவேன்
மெகம்பொழிவதுபோலே சரங்கனைக்கட்டினென்
மிண்டாயெனதுவீரங் கண்டாயித்தனைகொர்வங்
கொண்டாயுந்தனை யிறுதுண்டாய்ப்போடுவேன்தோ
மேவாதேவந்து சாகாதேகையி
லாகாதேவரப் போதாதேவிலு
வெடித்துவண்டங்கன் மெத்தனென்
முடுக்கிச்சரங்கனை மெத்தனென் (கற்ற)

பிமசேனன்சொல்-விருத்தம்.

சிந்துமன்னவனுனென்று சென்னியிலிமதுடம்புண்டு
வந்தாயுன்மறகையின்மேல் மையலாய்ச்சிந்திக்காமல்
உந்தனைப்போலுறோக ரொருவரையுலகிற்காணென்
சிந்துசிந்தாக்கியுன்னைச் சேர்ப்பிப்பெனென்பதிக்கே

வசனம்.

தேனடா அடாபாதகனை நீ-சிந்துதேசாதிபதியென்று சிரத்திற் யங்
ரிடம்புண்டு-செங்கோன்முதலே விஸ்வியை-வான்எனனும்-ஆபுதப்படை
யணிந்து நால்வகைச்சேனைகளோடும் இரதமேறிவீரத்தோடும்வெட்கமில்
லாமல்தம்மையைத்திருடவந்தனையோசண்டாளா-உன்னைப்போன்றபாதக
ர்களை இவ்வுலகின்கண் கொருவரையுங் காணென்-ஆ-ஆ-சிந்துக்கிறைவு
ளையவுன்னை எனதுகதாயுதத்தால் சிந்துசிந்தாகச்சிதவடித்து தென்னு
ட்டச்சினைய யமணித்திற் சேற்பிப்பெனடாசண்டாளா.

செய்தவநாட்காலங்காரம்-தரு இ-ம்.

கண்ணிகள்,

என்னிடவீரம்-என்னையெதிர்த்த-உன்னிடவீரம்
யெடுத்தவில்லைவந்ததுத் தொடுத்திவிட்டேன்பாணம்
எரிக்கெங்கும் பரக்கக்கள்கள்கிவந்திட
வருகுதுவக்கிளிபாணமழித்திட
மெத்ததென்பாராய்-வெஞ்சிலைகளைத்
தொடுத்தென்பாராய்
இரதகொழுமுன ரதப்படைகளை
யெவ்வந்தனைத் தாவவருகிது (என்)

பியசேனன்சொல்-கண்ணி.

அஞ்சாதபாவி-தகையென் னும்-வஞ்சையத்தாலி

அழிவுவாழ்வதைத்துவந்ததோபழிகாரா

ஆசையிருததுகவந்தடாபாவியே

தேரயிருத்திடவேயெய்களதேலியை

அடிப்பேன்பாராய்-வின்கை-ததுண்டா

யொடிப்பேன்பாராய்

அண்டரண்டமுநடுகெட்ட

கண்டவீரர்களுவருமொடுகெட்ட

(அஞ்)

செயித்தரான்-சொல்-கண்ணி.

எதுக்காதேவா-யெதிரிலின்-குதிக்காதேபோடா

யெதிர்பாணம்வருகு-அமதவிராய்கோ

யெங்குமறிந்திடவக்கமெரிந்திட

யிலகுமுடவந்தசல்லடைபோற்றுணைபு

எட்டிசொன்பாராய்-புந்தனைவெல்லக்

கட்டிசொன்பாராய்

இடிசொன்பாலொளிர்கொடியபாணம்

கெடுத்ததெதிரித்திடுகா-மடிக்குமென்பாராய் (அஞ்)

பியசேனன்சொல்-கண்ணி.

விதிப்பயனோடா-கொஞ்சமெனு-மதிப்பில்லாமுடா

விதித்தகையா-அன்னை-யடித்தேனெரிமுடா

கொட்டித்திடுகா-கெடுத்திட

மட்டியேதடா-அண்ட-நிதிடு

விசமுமுண்டோ-வென்னையெதற்கு

சூரமுண்டோ

விண்-அனுமன்-அனுமன்-கெட்டவேகனை

கொண்டனபத்துதாராயிரமாரிதோ

(அஞ்)

செயித்தரான்சொல்-விருத்தம்.

யிருபெலத்து-அனவந்த-விருளேசொல்வந்தகனாய்

கெத்தலப-அனவந்த-கனவந்த-அனவந்த-கனவந்த

கனவந்த-அனவந்த-கனவந்த-கனவந்த-கனவந்த

புகழ்பெறுங்குறையும்-பெரித்ததா-பெலத்திட்டாயோ

செயித்தரான்

கேண்டா-பியசேன-முன்னா-இராஜராஜாக்கள்-கெருக்கிய மக

சாஜன்கையில-அனவந்த-கனவந்த-அனவந்த-கனவந்த-கனவந்த

வீனவனதுபரக்காமதன்மையென் னு-இராச்சியத்தைவிட்டு-கானகத்திற்
சென்று காய்களிகிழங்குகளைப் பொசித்துச் சனைசீராகநி வேடுவனாய்
போற்றியுமுனக்கு-அதிகபெலமுண்டாச்சுகோ கல்லது இதோவுன்னே
ஒருபாணத்தினும் கண்டிக்கிறேன் பரதாபிமா.

பியசேனன்சொல்-கந்தாரத்தம்.

பங்கயில்லாவந்தபழிகாரவுணையழித்தால்

தகையவான்விதகவாபித்த-தவிப்பென்ற-அச்சளவே

தகையவையிலெழுத்து-ததுண்டை-கையிலேந்து

ததுண்டை-கையிலேந்து

ததுண்டை-கையிலேந்து

சூரமுண்டோ-பாரதனி-சூரமுண்டோ

சூரமுண்டோ-பாரதனி-சூரமுண்டோ

(அஞ்)

செயித்தரான்சொல்-கந்தாரத்தம்.

என்னடாவிரிபோன-கென்ன-யெதிர்பவருகெ-அனவந்தோ

சொன்னகையு-அனவந்த-சூரமுண்டோ-கென்ன-அனவந்தோ

யின்கி-கனவந்த-கனவந்த-கனவந்த-கனவந்த

கனவந்த-கனவந்த-கனவந்த-கனவந்த-கனவந்த

யெடுத்தேன்பாணம்-பதிக்குபதி-கெடுத்தேன்பாணம்

எதட்டினக்கு-கெடுத்த-சூரமுண்டோ-கெடுத்த-சூரமுண்டோ

பாதமுதலு-அனவந்த-கனவந்த-கனவந்த-கனவந்த

(அஞ்)

செயித்தரான்சொல்-கந்தாரத்தம்.

தான்-கெடுத்த-சூரமுண்டோ-கெடுத்த-சூரமுண்டோ

கென்ன-கென்ன-கென்ன-கென்ன-கென்ன

விண்ணு-கனவந்த-கனவந்த-கனவந்த-கனவந்த

கனவந்த-கனவந்த-கனவந்த-கனவந்த-கனவந்த

எதிப்பேன்பாராய்-அனவந்த-கனவந்த-கனவந்த-கனவந்த

யெட்டியி-தாமட்டிய-கெட்ட-கெட்ட-கெட்ட-கெட்ட

கிட்டமு-கிட்ட-கிட்ட-கிட்ட-கிட்ட-கிட்ட

(அஞ்)

செயித்தரான்சொல்-கந்தாரத்தம்.

விருளே-கனவந்த-கனவந்த-கனவந்த-கனவந்த

பாசிலி-கனவந்த-கனவந்த-கனவந்த-கனவந்த

கனவந்த-கனவந்த-கனவந்த-கனவந்த-கனவந்த

கனவந்த-கனவந்த-கனவந்த-கனவந்த-கனவந்த

கனவந்த-கனவந்த-கனவந்த-கனவந்த-கனவந்த

கனவந்த-கனவந்த-கனவந்த-கனவந்த-கனவந்த

கனவந்த-கனவந்த-கனவந்த-கனவந்த-கனவந்த

(அஞ்)

பொது-விருத்தம்.

வெற்றியான்கொள்வேனென்று விமலமனதிலுன்னி
சித்தமுக்கொடுக்கக் கண்ணன் சிவந்தூதிப்பறக்கநோக்கிப்
பறநியோரத்தினோடும் படைகணையதமதாக்கி
மைத்துனுவென்றுகவி மாட்டியேவாட்டுவானே.

வரணம்.

அகோதெப்படி யென்றால் இத்தபரதாபம் வாயமுமாரசனிய பீம்
சேனன் சவுகராசரனுய்க்கோபித்து வெற்றிகொள்வேன் பாரடாவென்று
சீரிக் கண்களினின் றுத்திப்பொறிகள் குழிக்குழிவென்று பறக்கும்படியாய்
நோக்கி சிந்துசோதிபதியாய் செயித்தரசனது இரதகெஜதுரக பதாதி
கொண்ட நால்வகைச் சேனைகளும் மடியும்படியாகச்சாடி ஆமைத்துன்
மைத்துனுவென்றுகவி அட்டகாசஞ்செய்யும் விதங்காண்க.

இதுவுமது-தரு-இ-ம்.

கண்ணிகள்.

துண்டாதிக்காபத்தாறுண்டாக் கமென்ற கண்ணியடித்தானே வீமன்
பெண்டாளிகளை வுண்டோசண்டாளாவென்று பிடித்தானே பீமன்
மைத்துன்னென்னமதித்தேனையென்று குத்தினுனே பீமன்
பத்திரியைத்திரட்டி சித்தமுண்டோவென்று மொத்தினுனே பீமன்
கட்டிப்பிடித்தலனைமட்டிப்பயலெயென்று காய்ந்தானே பீமன்
கன்னபரசைபீசையின்னமுனக்கெனென்று கடித்தானே பீமன்
காட்டுக்கொடியைக்கொண்டுவோடியிழையிலேகட்டினுனே பீமன்
நீட்டியேதன்காலில்மாட்டித்தனையாகப்பூட்டினுனே பீமன்

பீமசேனன்சொல்-விருத்தம்.

சிலைநிகர்மனையாய்ந்த தேவியேயின்னப்பாராய்
வுலகில் துஷ்டருக்குகிட்டை மொக்குமென்று வகத்தி
தலைவனாபகல்லைச் சந்தோஷமாகவன்னோர்
மணிபெருச்செல்லவேண்டும் வஞ்சியேவருருவாயே

வசனம்.

கோளம் பொறழகணியிப்பெலாநிருத்தேவியாகிய ரகுபதர் இ
ந்தச் சண்டாளனிருக் கயநோலத்தைப்பார்த்தாயா உலகத்தில் டுட்டனாச்
கிட்டைசெய்யவேண்டுமென்னுமீதிவாக்கியம்போல இலகைச் செய்யலெ
ண்டியது மெத்தவுயிருநகின்றது ஆதலால் நமதுதலைவராகிய தருமபூபதி
யுந் தம்மீமாருங்கண்டுமகிழவேண்டியிருப்பதால் வருவாய் ரகுபதர்.

பொது-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இத்தபரதாபம் பீமசேனன் - எதிர்த்தி
சித்துதேசாதிபகியாகிய செயித்தரசனே அவன் சேனைகளோடும்நாசப்பதி
த்தினைப்பிடியாகப்பிடித்துக் காட்டுக்கொடுக்கால் மடலோடுமடல்நெரு
ங்கியிருக்கிப்பிணைத்தீர் அக்கொடியைத்தனதுகாண்தட்டிக்கொண்டு அத்
கோலத்தைதனதுதேவிக்குக்காட்டியகிழ்வடைவச்செய்து தருமநத்தனரிட
ங்கொண்டெரும்போது துரோபதையைப்பார்த்துயிவன்வந்தசெய்தி பெ
ன்னவென்றுகேட்கப் பாஞ்சாலிகடையினர் விதங்காண்க.

பாஞ்சாலி-பீமசேனனுக்குச்சொல்-தரு-இ-ம்-அபரூபம்.

விடை-கண்கள்.

எந்தன் குறைதீரவந்திடுமபுண்வாரா-பிராணநாதர்
சந்தோஷமாகவே வந்தேனைக்கண்டானே-பிராணநாதர்

பீமசேனன்-விரு.

வந்தவிவனென்னநிந்தையுனாந்தனன்-பெண்மயிலே
வந்தன்மனமார வுண்ணைமயாகச்சொல்வாய்-பெண்மயிலே

பாஞ்சாலி-விடை.

தங்கையென்றென்னிடம் பொங்கமாகிவந்தே-பிராணநாதர்
தனித்திருக்கநீங்கள் தறியேவென்றேறுதினான்-பிராணநாதர்

பீமசேனன்-விரு.

அன்னக்கிளியேமாசேன் கண்ணன் ரசமொழியாய்-பெண்மயிலே
என்னவிதமாகத்தேர்ந்தேற்றினை-பெண்மயிலே
பாஞ்சாலி-விடை.

காட்டிநெருக்காதேவிட்டுக்குவாவென்றான்-பிராணநாதர்
நட்டிப்பஞ்சவணம் கட்டிப்போலெனென்றான்-பிராணநாதர்

பீமசேனன்-விரு.

நன்மயாகச்சொன்ன வுண்ணைமயிபரமும்-பெண்மயிலே
துண்டைபாகவந்த சேதிதனைச்சொல்வாய்-பெண்மயிலே

பாஞ்சாலி-விடை.

மத்திரவாக் மத்தவன்போலேகப-பிராணநாதர்
நத்திடத்தேர்ப்படித்தானேநினைவென்றான்-பிராணநாதர்

பீமசேனன்-விரு.

அவக்கொடியோனனுப்பினதாருமோ-பெண்மயிலே
வுறவாடிவந்திவ் வுறவுசெய்தார்கண்டாய்-பெண்மயிலே

வசனம்.

கேளும்பிராணவல்லபா நீங்கள் பூசைக்குப்போனபிறகு இவன் பாதசாரியாய்நாளுக்குடும்பன்னகசாலையை காடிவந்து என்னைக்கண்டு இ எனது ஆருயிர்த்துணையாகியதங்காய் நீயிந்தவனதனில்தனித்திருக்கத் தரு மமோவென்று கூறியதைக்கேட்ட நான் தமையனென்னும்பட்சத்தால் உ ட்.காருமண்ணுவென்றுகூர்நேன். அதன்மீது அம்மணிநீயென்னுடன்பி ரயாணப்பட்டிவந்து உனதுநாத்திபொருகூடி நமது அரண்மனையில் சுகித் திருந்தால் பஞ்சவர்க்களாட்டி.மருவந்தபின் அவர்களுடன் வுனதுபதிக்கு யேகுவாயென்றுசொல்ல-அதன்பேசில்-அண்ணு எனதுநாதாக்கள் பூசை செய்ப்போயிருப்பதால் அவர்கள்வந்தபிறகுவுத்திரவுபெற்றுக்கொண்டு- உன்மனோபிஷ்டப்படி. அழைத்துக்கொண்டு போவாயென்று நான் கூறி யதன்பேரில் ஒ-அம்மணிநான் தனித்துவந்து செம்பேரமானபடியால் இ ன்னொருசமயம்வந்து அழைத்துக்கொண்டு போகிறேனென்று கூறினவ னாய்த் தன அஷ்டைவானாமறந்தவன்போலவந்துவிட்டுப்போக வச்குதை யறியாதான் ஐயோவ னைமறந்தனனெயென்று அதுனெயெடுத்துக்கொண் டு காட்டிலக்கெந்தாசர் துன்பத்தோடுஞ்சென்று தேனாக் கண்டிருந்தி வானேகீட்டுக்கால் அவ்விருந்து பெற்றுக்கொள்ளுவதற்கு ஏலாதவனைப் போல் அம்மணிஇதற்காகத் துலையாமவருந்தவந்தனையேதேரின்படியின் மீதேறித்தருவாபென் டுகூறுவதுபோலநானேறிக்கொடுக்கயில்லாததைய திலேகமாய்த் துண்டிச்சென்றான்- இதைச்சத்தியமாய் வினைப்பீர் பிராண நாயகா.

பொது-வசனம்.

அதோதெப்படியென்றால் இந்தப் பிரகாரம் பாஞ்சாலிகூறியவந னைக்கேட்ட பிமசேனன் அதிகதொப்பக்கொண்டவனாய்நல்லது நீவி னவா கட்டத்துவருவாயென்றுகூறி அகநாட்டில்முடிசெய்குனிமீது பதற்குனி ன்மீதுமேவெமாய்கடாகயில் கட்டுப்பட்டிருக்கும் செயித்தர னது திரே கமானது முட்களால் கிறிப்பிண்டு சநீர்க்கமாட்டாதவனாய்க் கூறுகின்ற விதங்கானக.

செயித்தரசன்-புலம்புத்-தரு-இ-ம்-காம்போதி-அட-தாளம்

கண்ணிகள்.

அடிக்கவேண்டாமென்னே யடிப்பட்டசாஜனல்ல

வனியாய்வுசெய்யலாமோ

பிமசேன

நடக்கும்பிசையினுலே கலியுதேயென்தோசம்

நான் செய்துற்றமென்ன

பிமசேன

வெட்டையாடவந்தே காட்டி.கண்டேன் தங்கையை

விண்பழிக்காளானேன்

பிமசேன

வாட்டமாய்வரும்போது மறந்து மந்திரவாஹை

வைத்துவந்தேனையா

பிமசேன

மந்திரவாளத்தைத் தந்திடத்தேரிலேறி

வந்தாளேபதினியும்

பிமசேன

முந்தும் பரிசளிமீறி யெந்தன்கடங்காமல்

முடுகிநடந்ததையா

பிமசேன

கள்ளன் களவனல்ல கட்டியடிக்கலாமோ

கருத்தையறியாமலே

பிமசேன

துள்ளித்துள்ளி விழத்தாக்கி யடிவைக்குறாய்

தோதகமென்ன செய்தேன்

பிமசேன

பொது-வசனம்.

அநீகாதெப்படி யென்றால் இந்தப் பிரகாரம் பிமசேனன் செயித்தர- சன் துன்பத்தால் புலம்புகொண்டு வருவதைக்கேட்டுக் கொஞ்சமேனு மிரக்கமில்லாதவனாய் தருமபூபதி யிருக்குமிடத்திற் கொண்டிவந்து விடு த்து தமயனைப் பணிந்து கூறுகின்ற விதங்காணக.

பிமசேனன்சொல்-போற்றிக்-கவி.

மதுரமொழி வதனவொளி பெருகுந்தீர்தி

வாததிக்குங் குருகுலத்தில் வந்துநித்தே

சதுர்பெருகு முரதுகொடியுடைய யெந்தன்

தமயனே கிளமலர்த்தான் போற்றி போற்றி.

பாஞ்சாலிசொல்-போற்றிக்-கவி.

பெருகுமது கீதியுட னெறியுமன்பும்

பேசரிய தருமகுண வேந்தர்வேந்தே

யிதமுடனே மன்னர்பணி தேத்துகின்ற

வினைக்கழுலுக்கடியாளும் போற்றி போற்றி,

தருமபூபதிசொல்-வாழி-விருந்தம்.

அந்நாள ரக்குமானிகையி லாவியிழுக்கு மெனைக்காத்து மிந்நாளுற்ற துயர்தீர்த்த வெந்தன்தம்பி வாழியவே.

இதுவுமது.

வன்னியி லவநரித்து வளரிளங்கோடியேவாழி

கன்னியாமுனக்கு நேர்ந்த கவலையை யறிவிப்பாயே

பொரு-வசனம்.

அகோ தெப்படியென்றால் இஃபுரகாரம் தருமபூதியானவர்
னவியதைக் கட்ட பாஞ்சாலிகூடவிறுத விதங்கலாக.

பாஞ்சாலிசொல்-தரு கொண்டிச்சிந்து.

மாருமுடியுடையோ	எனக்கு
வந்தவிதிகளைச் சொல்லுகிறேன்	
ஓராக நீக்கவாழே	கிட்டிச்
கிவழிசை செய்கிடப் போனானிப்பு	
கிந்துபதியளித்த	விச்
செயித்தசசானை நிக்ருவந்தார்	
வந்தார் தரயனென்றே	சொல்லி
மகிட்டுயுடலோ பறந்து விட்டேன்	
வனத்திற் தவித்திடவும்	விதி
வந்ததோவென்றே மிக்கொந்தார்	
இனத்தை யினக்காற்ற	மென்று
யென்னத் தன்பின்னலே வாகுமென்றார்	
உங்கள் மொழிக்கூறிய	வர
யொக்கியமல்ல யானென்றேனே	
தங்கையெனப் போதேனென்று	சொல்லித்
தந்திர மெண்ணி நடந்தாரே.	

இதுவுமது-விருத்தம்.

தந்திர மெண்ணிவந்தே தயவநாய்வசனஞ்சொல்லி
மந்திரவாழைவைத்து மறந்தவன்போலவேசுச்
சந்தோஷமாகக்கொண்டு தரும்போதுபடியெற்றான்
அந்தளவாகவேற வவன் தருமிக்கொனே.

வசனம்.

கேளும் பிராணகாதா இந்த செயித்தரச னுனவன் தந்திரமெண்ணி
வந்து யென்னைக்கண்டவன் ஏதோகிலு இளிடலார்த்தைகளைப் பேசுப
போதும்போது மந்திரவாழை வைத்துவிட்டுப்போக மறந்துவிட்டார் தம
யனென்று நானதை பெரித்துக்கொண்டுபோய்த் தேவைக்கிட்டி வாசை
டெனதென எட்டாதவைகண்டு படிமீதேறித் தருவாயென்றுசொல்ல அ
ஸ்வாமே யான்செய்ய அங்காடில் தேவைப் பாசகனாவன் முடிக்குவ
துகண்டு யான்பரதவித்துச் செல்லும்போது உமதுஇளவளாகிய பிமசே

மகாராஜன்வந்து தடுத்து அவனுடன் போர்புகிந்து ஜெயித்துக் கொ
டியினுக்கட்டிக்கொண்டுவந்திருக்கின்றார் நாதனே-ஆ-ஆ-நல்லது அவனை
கூட்டவிறுத்துக்கொண்டுவந்து நிருத்துவாய் தம்பி பிமசேன இது அ
ப்படியே நிருத்தினேன் அண்ணாவே.

தருமபூபத்சொல்-தரு-இ-ம்.

பல்லவி.

மைத்துறு யிர்தபுத்தி யுனக்கேதடா வந்த
வனையச சொல்லடா மைத்து

அதுபல்லவி.

உற்றசேதிகளெல்லாஞ் சித்தத்திலடக்காமல்
பத்தியுடனையாவும் பகர்கதிகொ யிப்போது (மை)

சரணங்கள்.

ஆர்சொன்னபோதனை யறிவையைத் திருடவும்
வேறல்ல நியெனக்கு விதியோ விதுமதியோ (மை)

தக்கையைச்சதிரெய்யப் பக்கமுனக்கில்லையோ
திங்குருவத்துக்கிர்தச் சேதிகளெக்குமோ (மை)

கெட்டபுத்தியாலவந்தே பட்டபங்கம்போதாதோ
ஷட்டுவிடுவேனுன்ன விடுத்தவனைச் சொல்லடா (மை)

இதுவுமது-விருத்தம்.

அவனக்கொடி சிவந்தனுக்கு வுண்டி
நாசையுண்டு ஆறவுண்டி வயலார் நாகங்கள்
கரமதிற் செங்கோலென்றும் வேந்தனியே
கட்டுண்டே யப்பெரித்தி தேறக்கொண்டாய்
பரிவுடனே யிவவனத்தில் வந்ததென்ன
பத்தினியை ரதமேறிச் சென்றதென்ன
திரமையுடன் வாய்தித்து யெந்தனோடே.
செப்புவாய் தப்புணாக னுனாத்திடாதே.

வசனம்.

கேளாய் மைத்துறு அரசவகேதனனாய் திரியோதன மகாராகனுக்
கு நீ மைத்துணைநால் உன்மீது அவனுக்கு மெத்தவும் பிரியமுண்டா
யிருக்குமல்லவா யாங்களோ அயாலர்கள் மீதும் தரத்திற் செங்கோலே
ந்நி அரசாட்சி செய்யும் வேந்தனாய் நீ கட்டுண்டு அபகீர்த்திக்ராளாவி
னையே ஐாயேபரிவோனத்தில் வாசஞ்செய்யவர்களைத்தங்கையென்றுவந்த

நீ அங்ஙனாகவாய்த் தேரின்மீதேறச் செய்துகொண்டு போனதென்ன
உனக்கு இப்படி செய்யும்படியாய் போதனை செய்தனுப்பியாலன்றாய்
வொளியாமல் வுண்மையைத் தெரிவிப்பாய் மைத்துனா.

செயித்தரசன்சொல்-நொண்டிச்சிந்து.

தேசங்களாண்டமன்னு	வந்த.
சேகினைச் செப்புவேன் கேளுமன்னு	
ஆசையுடன்பதியை	விட்டே
யடவியில் நானவெழு படையுடனே	
வேட்டைக ளாடிவந்தேன்.	வந்து
மெல்லியைக்கண்டே சேடிமழிந்து	
வாட்டக்கவானநீனல்	வைத்த.
மந்திரவாலை மறந்தேறித்	
தேரை நடத்துமென்றே	யந்தத்.
தேரிலிலேறியேநாண்டந்தேன்	
காராறுமுற்றங்கை	வானை.
கையிலெடுத்தோடி வந்துதா	
அதைக்கண்டோடி விபன்	வந்து
வயர்வுறக்கட் டியடித்தானே	
ஒன்றுநான்றியே நென்றே	இந்த.
வுண்மைநயநான் சொல்லவந்தேனே	

சுருமபுபதிசொல்-விருத்தம்.

என்னிட தாபிபிமா யிதைநன்று யோசியாமல்
அன்னியாயமாகவே யடித்துவண் பிடித்துவந்தாய்
உன்னிதத் தகையோடே யுவாத்திதற் கோடுப்பாளே
அன்னிட முறட்டுபுத்தி யொருக்காலும் கீக்காதென்னே

இதுவுமாறு-தரு இ-ம்.

பல்லவி.

ஒருக்காலும் போவதில்லையே துன்மார்க்க புத்தி
யொருக்காலும் போவதில்லையே

அதுபல்லவி,

பொறுக்கக் கோபம் வந்தாலும் பூமியின்மீதாய்ந்தே
பிடுக்கப்படுவொருகை கெள்ளாவேணுமிகையே (ஒரு)

சுரணங்கள்.

ஒதாதார்க்கில்லை யுணர்ப்பட வொழுக்கங்கொன்பார்
வேதமுணர்ந்து முனக்கு விசுவாச மில்லையே (ஒரு)
மைத்துன் னீவனென்றிப்படியுந் செய்வதுண்டோ
புத்தியிலறிந்தன்றோ பொறுத்துப் பார்க்கவேண்டும் (ஒரு)
மீறிவருக்கோபத்தை விட்டபேர்களை தெய்வம்
காரியமறியாமல் கடிந்துக்கொள்வது பர்வம் (ஒரு)
கைகீளமென்று தாயைக்கழுத்தறிந்திவாரோ
பொய்மெய்மை வெல்லாது பொய்செங்கோற் செல்லாது (ஒரு)
வையமீதிற் பிரந்து
வருங்கீர்த்தியடையாது (ஒரு)

வசனம்.

கேளாய் தம்பி மைத்துனா உலகின்னை ஜனிகத மாணிடர்கள் தமது
தங்கையாருக்கு விடர் கினைப்பாரோ அதையோசியாமல் கினைத்தபேரு
க்கு வுடனே விடர்வருமென்றறியோ அப்படியிருக்க மது தங்கையாகிய
துற்சடை இச்செய்தி யறிந்தால் வபொசிந்து சாபிப்பாளன்றோ மே
லும் கிரமமர்க் குடிப்பெண் சாபித்தால் கோத்திரத்துக் கெல்லாங் கு
ற்றம்நேரிமோ அதால் தீவரமாய் இப்பகையை மாற்றிச் சுந்தோஷ
மாய் அனுப்பினவயடா தம்பி பீடா.

பீடசேனன்சொல்-விருத்தம்.

தமயனங் குருவிமீழ்க்கத் தன் துயரகற்றினோரும்
அமையுந் வானதந்தை யாகுமென்றுலகஞ்சொல்லும்
நடித்தாடியவந்த நல்லரைத்துனருந் தன்பாய்
இமையினிற் பரிசுதந்தே வெறிப்பெத் வனுப்புலேனே.

வசனம்.

சுரணச்சுரணம்அன்னாவே உலகின்னைகளைஞாக்குத் தமையனும்கிந்
யாகுருவும் இடர்தீர்த்துத் தாத்நவருத் தந்தைகொப்பாபவனெ நீதிநால்
முறைபிடுகின்றமையால் அதுபோல் தேவரீர்துவார்த்தையைச் சீரமிசை
வைத்துக்கொண்டேன் இப்போது நம்மும் நாடிவந்தமைத்துனருக்கு நம்
து அஸ்திபுரிமுதலிய இம்மபத்தாறுதேசங்களுந் புகழும்படியாய் என்
னற்றேன்றிய வெகுமதி செய்தனுப்புவேன் உன் தரவெண்டும் அ
ன்னா.

தருமபூபதிசொல்-ஐநாத்தம்.

வசனம்.

பீமசேனன்சொல்-வசனம்.

பிமசேனன்சொல் நடு-இ-ம்

பல்கலை.

அதாபஸ்ஸவி,

५३

வேடிக்கையைத் துரியதுடன்சொல்லும்

இதுவுமறு-கந்தாரத்தச்-சி.து.

Gentiana

[illegible]

ககாதேவன் வனத்துக்குச்செல்லுங்-தரு-இ-ம்-அபருபம்.

பல்லவி.

சந்திரகுல தர்மர்சொன்ன சற்குணவசனங்கேட்டு

மந்திரலாளைக்கவகிலேந்தி வனம்புகுந்தான்

சரணங்கள்.

பரிமள மிகுந்தகோலைப்-பாரவனமெக்யசாலை

சுநிரிகள் சிவதம்வாழும்-கானகமதனித்தேடி. (சந்)

சித்திரவனமுழுதுநீநெடித்தேடியோடிநாடி.

சப்தமன்னியர்கள்வாழும்-தனிவனமெங்குந்தொடர்ந்தே (சந்)

மீமசேனன் தன்னைக்கண்டு-விழைவுடனேயோடிவந்து

பூமிசைப்படிந்தெழுந்து-புகலுவேண்ணனுகேகொன்று (சந்)

சகாதேவன்சொல்-விருத்தம்.

அண்ணுவேநீருமிந்த வன்புள்ளமைத்துனற்கு

வண்ணியன்திபோற்செய்த வெழிலுள்ளவெகுமதிக்கு

மண்ணுனோர்காணக்கீர்த்தி வரும்பயனேயுமில்லை

மண்ணவையென்னுவின்ற நல்வெகுமதிசெய்வேனே.

இதுவுமது-தரு-இ-ம்-பாஸ்-ஆகி.

பல்லவி.

நானும்வெகுமதிசெய்வேன்-மமத்துனற்கு

நானும்வெகுமதிசெய்வேன்

சரணங்கள்.

நானுமித்தானகத்திற் சாணம்மெடுத்துவந்தே

சேனையோடெவருமெச்சச்-சென்னிமேலுருண்டை-வைத்தே (சு)

பொது-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இந்தப் பகாரம் வனத்தில் இவ்வாறு மிவர்கள் செய்துக்கொண்டிருக்கையில் பன்னகசாலையிலிருந்துத் தருகனந்தனர் நகுலராஜனைப்பார்த்துக் கூறுகின்றார்.

தருகனந்தனர்சொல்-விருத்தம்.

நலமிதுபுரளில்ல நகுலனைசெப்பக்கோய்

வலுவுள் மீமசேனன் வருகாததென்னசென்றுப்

புலமனைதரியவேண்டிப் போனதொர் தினசையநாடி

சலுதியிலவர்கள் செய்தி தமகிழ்விந்துவாடா

வசனம்.

கோளாய்த்மி புரளில்வவனாகிய நகுலனை வனத்தில் மைத்துனனாகிய செயித்தரசனுக்கு வெகுமதி செய்யப்போனவர்கள் இன்னவரக் காணோமாதலால் தீபோய் அவர்கள் சேதியின்னதென்று தெரிந்துவருவாய் தம்பி நகுலனை.

பொது-வசனம்.

அகோ தெப்படியென்றால் இந்தப் பகாரம் தருமபூபதியானவர் வெகுமதிசெய்யும்பொருட்டு காட்டுக்குச்சென்ற மீமசேனன் சகாதேவனிருவரும் வரக்காண்கிலேமாதலால் தீபோய்க்கண்டறிந்து வருவாடென்று நகுலனுக்குணக்க அவ்வார்த்தைதயைக் கேட்ட நகுலராஜன் பன்னகசாலை யைவிட்டு வனத்திற்குவருகிற விதக்காண்க.

நகுலன்-மீமசேனனைத்தேடுந்-தரு இ-ம்-உசேலி ரூபகம்.

சரணங்கள்.

நேவனத்தனிலெங்கென்று தேடுவேனியான் ஒ-பரத்தாமா

பித்தருணத்தினெனக்கருட்செய்யுமயா

அந்தகாரம்போலடவிபுலப்படுதே ஒ-பரத்தாமா

ஆதர்ப்பாய்வந்தகைகடறுயிலுமெய்யா

தாவாநலமெங்குத்தா விஜோடிகின்றதே ஒ-பரத்தாமா

தாசன் றயவாத்தனித்தருவாய்ப்பானே

யுடமெங்கும் மேனிபுழன்றேனே ஒ-பரத்தாமா

விமலபெண்கண்ணிற்காண வருள்புரவாய்

நாலுதிக்குந்தேடிந் கால்களசைந்தேனே ஒ-பரத்தாமா

நாதனக்கெல்லங்கயுழைச் சொன்றுரைப்பேனே

காலநாதிப்படியாருமோ-வெய்களுக்கே ஒ-பரத்தாமா

கருகைசெய்யாவிடின்னு நகுலனாரனை

பொது-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இந்தப் பகாரம் வனத்தில் நகுலராஜன் மீமசேனனையும் சகாதேவனையும் தேடிக்கிடையாத தன்னையால் அண்டப் பட்டுக்கொண்டிருக்கையில் தருகனந்தனரானவர் அர்ச்சனராஜனைப்பார்த்துக் கூறுகின்ற விதக்காண்க.

தருமபூபதியொல்-விருத்தம்.

அசைவினாதிசனான வர்க்களுசொல்வந்தேனாய்

விசுவாசமைத்துனற்கு வெகுமதிசெய்யப்போன

நிசயானமீமனோடும் நேரினாயோனாக்காலும்

சீசகதைநீயறிந்தே மிமிமாய்வருவாயெ

செய்தவநாடகரீலங்காரம்.

வசனம்,

கேளாய்கம்பி அர்ச்சுனாநாமத்துணைநிய செயித்தரசனுக்குவெ
குமதி நடத்தச்சென்ற பிமசேனனைக் காணோமென்று நகுலசகாதேவர்க
ளையனுப்பினான் அவர்களுடைய பிதுபரியந்திரம் காணவிலைஞாலால் நீ
சென்று அவர்களுடையசெய்தியை பின்னதென்று கண்டறிந்து வருவா
யுதம்பி அர்ச்சுன அபட்டியே அறிந்துவருகிறேன் அண்ணாவே.

அர்ச்சுனன்சொல்-தரு-இ-ம்,

கண்ணிகள்

சந்திரகுலம் பன்னில் தமயணிகள்கண்ணிலே காண்பேனோ
தமயணிக் கண்ணொன் சந்திராஷ்யாநு சேதிரொல்வேனோ
இந்தவனத்தவிலெய்குஞ்சேரும் வீமலாக்காண்பேனோ
ஏலாபலென்னுலே யிகல்கேருந்துணபந்தைப் பூண்டபேனோ
மயிர்துயிற்றினைப்பாடும் வனமெங்குஞ்சென்றான்வாடினோன்
வன்முகிதம்பாடிவனம் வனமெங்குஞ்சென்றான்வாடினோன்
தேடிவருகையிறுமென்கெடுத்தே யின்பேற்றினேன்
கிணைகொண்டே ஜலமருந்திக்கொண்டேயினேன்
முந்வாமகங்கள்வளர்க்கின்ற வனமெங்குந் தேடினேன்
புதியோனென்றுதமயன்றனைக்கண்டு நானுடினேன்

இதுவாறு விருத்தம்.

வெருமதிசெய்பவந்த வீரியவண்ணுபாற்சி
மகிபதிமைத்துனற் பசித்தியாய்க்கெளசெய்த
நகைபுனவெருமதிக்குத் தக்கவைபொலகாணம்
வகைபெறுமியின்னத்தில் வாகனம்வெட்டிப்பேனே.

வசனம்.

கேளம் தமையனோ தமயிமார்களை நிகழ்ந் நமதுமைத்துனற்குச்
செய்த வெருமதிவைக்கண்டயான் மிகவுஞ்சந்திராஷ்யாநுதேன் ஆனால்
புவர் மண்டலாதிபதியாய் அரலக்கொடியோனுக்கு விரியமைத்துனர
தலால் அவர்களுக் கவரவமாய்ச்சிந்திக்கும்படியாய் இவர்காடியவனத்தி
ல் இவர்கேரோனாக ஜலாகனம்வருவித்துக்கொடுக்கின்றேனென்னு
ம்காசந்தோஷம் அப்படியே புன்மனம்போல் வருவிப்பாயுதம்பி அர்ச்சுன.

பொது வசனம்.

அகோதெப்படி பென்றால் இந்தப்ரகாரம் அர்ச்சுனமகாராஜன் தன
துமைத்துனலுநிய செயித்தரசனுக்கு வாகனப்பரிசு செய்யவேண்டுமெ
ன்று யெண்ணக்கொண்டவனாய் அர்கானகத்தில்வாழும் வேநிவர்களை வ
ருவித்து அட்டேட்டிகளை இந்தச் சவாக்செய்யப் பொருட்டு ஓர்கார்த்

செய்தவநாடகரீலங்காரம்.

பம்வேண்டுகிருப்பதால் அதிதீவரமாய்க் கொண்டுமொருங்காடாவென்று
சொல்ல அதுபோலவர்கள் கொண்டுவருகிறவிதங்காண்க.

கார்த்தபம்வருகு-தரு-இ-ம்

பல்லவி.

கார்த்தபம்வருகுதுபார் காலவடனே

கார்த்தபம்வருகுது பார்

அதுபல்லவி.

பார்திபனாகுஞ்சிறு பதிதந்தசனக்கு

நாற்றிசையுமபுது நலங்கொள்பரியதாகக் (கார்)

சரணங்கள்.

தலையையசைத்துக்கொண்டு தாண்டி தாண்டி குதித்தே

விலைசொல்லவதரமில்லா வியல்கொள்வ டுவுடனே (கார்)

மற்றுக்குரலோரையாக கண்டவிலைகைகளியாவச்

தத்தித்தந்திக்குதித்துச் சந்திராஷ்யாநுவிநிந்த (கார்)

காண்டபனாபபடி காணகக்குறவர்கூடி

கிண்டவனத்திந்தேடி கிருபனேறுவதற்கு (கார்)

பொது-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இந்தப்ரகாரம் அர்ச்சுனராஜ னத்திரவி
னம்வாறுவனக்கொண்டுவாப்பட்ட நகுலசகாதேவன் மைத்துனனா
கிடசெந்தரசனை அரன்வாழ்புரமாய் முகநிருக்கும்படி வுடகாரவைத்து
அசையவொட்டாமற் கட்டிச் சங்காரித்திருக்கையில் பன்னகசாலையிலுந்
குந் தருமசந்தனம் அரோசமையகோக்கி ஓ பெண்பாவாய் வுன்னு தமய
னுக்கு வெருமதிநடத்தச்சென்ற நாலவனாய் மிதுவா மயிற்காணுமையால்
கீழாகிலும்பொய்ப் புர்த்துவநுவாயென்று கூறுகிறாந் தங்காண்க.

தருமசந்தனம்சொல்-கொச்சகம்.

பொன்னையாமாமலே பூங்கொடியேதழைத்தே
அன்னகடைப்பெண்ணைசே யம்புயிப்பொருபவையே
என்னவிதமோவாயினெனக்கொஞ்சுநாபோனவகை
ருன்னியகோகீழகிக் கண்ணொப்பாய் தபகமே.

வசனம்.

வாரும் பெண்ணே பிராணநாயகி உனதுதாமனாக்கு வெருமதிரெய்
துவழிகுட்டச்சென்ற பிமசேனனைக்காணாமல் தம்பிமார்முலவராயும்அன
ப்பினேன் அவர்களுந் இதுபரியந்திரவாராமலிருப்பதால் நீயாகிலும்போ
ய்அதிசிக்கிரமாய்அழித்துவருவாய் பெண்ணே.

துரோபதைசொல்லோரு.

கண்ணிகள்.

இத்தவனத்தனிவே முந் தி
வந்தவனாக் காணே ன்
வந்தவிதிக்கென்ன செய்குவேன்-யா ன்
வனமெங்குத்தேடினே னே
ஆடும்பரம்பரனே-மன்ன ன்
ஆடுஞ்சிதம்பர னே
சோதிப்பெருகியமன்ன குறைந்திடு ன்
காடதறிந்தில னே
காடுசெடிகளெல்லாஞ்-சுந் தி
லோடியே தேடிவாதே ன்
கானகத்தன்னிலே போனவம் மன்னரை க்
காணவதெப்படி யோ
தம்பியாணப்பிரிந்தே என்னை த்
தனியாய்நட்பிவைத்தா ர்
நம்பியிருந்தவ சொந்தனைக்கோபிப்பா ர்
நானென்னசெயவேணே யோ

பொதுவசனம்.

ஆகோ செப்படியென்றால், இத்தப்பிரகாரம் தருமந்
னபடி பிமசேனன்முதலிய நால்வரைத்தேடிப்பிடிப்பதற்குலகத்தாரோப
ரை. நிகவுந் துன்பமடைந்து பிறகு ஒரிடத்திற் கூட்டமாகிருக்கக் கண்டி
சந்தோஷங்கொண்டவளாய் கூறுகின்றவந்தனிகளின்கு.

துரோபதைசொல் - அகவல்.

விமாசனம் விஜயாசரணம்
பூமேவியதோர் பொன்னடிசரணம்
என்னவெருகிக்க வின்புடவெந்த
மன்னலுக்கின்று மாண்புறவளித்த
வெகுமதிகண்டு மேலவ்மெச்சவும்
தரும்தென்றே தரணியர்சொல்லும்
பஞ்சவந்தேவியான் பத்தினியானால்
வஞ்சனைசெய்ய வந்தகிப்பாணி
எழியகார்த்தப நிருகப்பிடிக்கவும்
பீதபொட்டவளையும் விடாமற்பிடிக்கவும்
பின்னுமிக்கவளை விதைவுடன்கடந்தே

மன்னவனிருக்கு மகாசபையாடி
ஒட்டமாயோடி வுபரஸ்தியுபரி
நாட்டமார்விதி நாற்புரஞ்சுற்றவும்
தொட்டபேர்கரமதை பெரட்டியிழக்கவும்
நட்டகைசொல்லியந் நத்தோர்சித்தக்கவும்
தவறினாப்புண்ணிய சத்துணவரசர்
அனமெனத்தொடுவோர் எக்கசம்விடவும்
சாபமநதறித்தென் தவதாய்கேள்
பாபிவாழ்பதற்குப் பிறக்கடிப்பினே.

வசனம்.

இத்தப்பிரகாரம் துரோபதையம்மன் சொடுத்த நாபகார்த்தவையக்
கேட்டவுடனே பிமசேனன் முதலிய நால்வரைக் கழலதலையிட்டுத் துறந்
துரோபது அக்கழலதலையானது அப்பதினுபரியை போக்கு வருகிறவந்த
காண்க.

கார்த்தபும்தோடுகின்ற தரு-பும் நாநகாமத்தினியை.

பல்லவி

வேந்தைப்பாரிர் கார்த்தபமோமம்
வேந்தைதப பாரி

அதுபல்லவி.

நாகத்தனதுகதி நவத்திசைக்கெத்தனனாகும்
வாகொத்தபுலன்நனை வாரிக்கொண்டோட்க்கும்

(வே)

சரணங்கள்.

மன்னவகாபியனை வளப்பெய்வாங்குந்
பன்னங்கரிமலிருண் வனமுட்படர்வனமுந்
பாவையெடுத்தே பலபலவா ன்
சோலையெய்துத்தே தாலாகலப்
படர்களடர்ந்தருன்றும் யோடர்தருமதில்லின்று
பருத்தபுதரிற்றுக்கி வருத்தமுதவேதாக்கி
பாய்த்திடவவையோ பாலியவன்
மாய்த்திடப்பொய்யோ பன்னைக்கடித்துப்
படர்த்தவாவினும்மாடி அடர்த்தபநியைக்கடி
மடத்தையர்களைக்க ஐடத்தத்தொக்குட்க்கும்

(வே)

அதி

சுயித்தவநாடகாலங்காரம்.

பொது-விருத்தம்.

கார்த்தபம்போரும்வேகல் சண்டந்தவவாகுடி.
பொத்தவங்கையர்கொட்டி விவானுத்தசாலைசேர்த்தார்
வெத்தசேர்சபையிலுள்ள வெத்தர்கள் தண்டினைக்
சித்தவொத்தபர்த்தவாடித் துதிவலுத்தெப்புவானே

வசனம்.

அங்கொத்தெப்படியென்றால், இந்தப்பிரகாரம் கார்த்தபமானது செல்லி
ம்படியாகிய வேந்தத்தைக்கண்டு அரோபதை முதலிய ஐவரும் கைகளைக்
கொட்டிச்சிந்தித்துத் தாங்குளிருக்கும்படியாகிய பன்னகசாலையிற் போய்ச்
சேரப்பின்பு வனத்தைக்கடங்க கழுதைபான்று அஸ்திபுரிபட்டணத்
துட்டிரவேசித்து நான்குவிதமுள்ளுறையி இராஜசபைக் கெதிரிற் போகை
யில் அங்கொலத்தைக்கண்ட வேந்தராதியோர்கள் அச்சமும் நாணமுங்
கொண்டு வேந்தர்வேந்தனாகிய அரியோதன மகாராஜனுக்குச் சொல்வதை
கண்ணாற்ற அரியன் சித்தங்கலங்கி யாதுத்தோன்றாதவனாய் அச்சபையிலு
ள்ள அரசர்களுடன் கூடாது தனித்தவர்களைக்,

இரியோதனன் சொல்-தரு-இ-ம்.

பல்லவி.

வந்தபந்தந்தன்னைப்பாருங்கள் பாண்டலாலே
வந்தபந்தந்தன்னைப் பாருங்கள்

அதுபல்லவி.

வந்தபந்தந்தன்னைப்பாரு பெத்தன்னைத்துனனாக்கண்டு
வடவனவெனானம் படபடெனத்துதிக்க

(வந்த)

சரணங்கள்.

கார்த்தபந்தனிலேற்றிப் பங்குடையவவன்
வெற்றியனைத்துமாற் றி
மைத்துனனையெருக்க மரீயையுணிக் தாரோ
மடியப்பண்டகளைத் திடமுடன்கூட்டியே
கடுகியவர்களைன் முடிக்களைப்பொறிக்கிறேன்
தலையில்லைக்கடேற்றி யவர்கெய்ததுமெத்தன்
வலுவையறியசெவண்ணி யே
நிலையொன்றில்லாவனத்தில் நேசித்திருப்பவர்க்கு
நிஜமதாயுதுபல வுரையோ வெனவெல்ல
திசைதெரியாமலோட்ச செய்கிறேனெனயிதுன்

(வந்த)

சுயித்தவநாடகாலங்காரம்.

கேருவயிகப்படைத்தே பாண்டவர்வனத்தில்
வெறுவத்தளத்தையுடித்தே
அறிவேனைவர்கள் துவாண்மைபுஞ்சவுர்யமும்
அகிரப்பிதறிடக்கதறிச்சித்தி-
பதறிவுயிர்வெம்படிக்குச்செய்குமேன்

(வந்த)

இதுவுமது-விருத்தம்.

திடமுடையசபையிலுள்ளசருகரிக்கா
திறலோங்குத்தம்பிதுந்தாதனனேகேள்
வடிவுடையமைத்துனமருச்செய்தபங்கம்
வந்ததன்றோசபையோருக்கெல்லரமிப்போ
கடுகியோருகணப்போற்றிச்சேனைதன்னைக்
காலாந்தருத்திரனைப்போலேகூட்டி-
பொடிபடவேபாண்டவனாவதைக்கவெண்டும்
பிடியுக்கள்கார்த்தபந்தையோடித்தானே.

வ-ம், ஆ-ஆ-ஆ, கேளுங்கள் இச்சபையிலுள்ள ஜருகரி-சர்னன் முதலி
ய தம்பிதுந்தாதன-நமதுமைத்துனனைப் பாண்டவர்கள் செய்யாதமானப
ங்கஞ்செய்து கழுதைபின்மேலேற்றி யனுப்பியபடியால்நாம் இக்கணமே
நமது நால்வகைச்சேனைகளோடுஞ்சென்றுவனைத்துச் சூராவளிகாற்றிற்சி
க்திய யிலவம்பஞ்சினையப்போற்பறக்கச்செய்யவேண்டியபடியால்-நீங்கள்
தெருத்தெருவாய்ச் சுற்றிவரும்படியாகிய கார்த்தபந்தைப்போய்ப்பிடிபுக்
கோளப்பா.

இரியோதனனியோர்கார்த்தபந்தைப்பிடிக்குத்-தரு.

இ-ம் ஜவாயி-கண்ணிகள்.

கட்டழகியாளனித்தவெஞ்சாபக்
கழுதைகூடத்தெருத்தெருவாய்
தொட்டவரியாரு-மேவொட்டிக்கொண்டேருக்
துயரிடுகன்னென்றுபின்போய்ப்பிடிப்பார்-ஆ
பட்டவந்தனம் மருடவந்தனம்
பரிதரிக் காலாள்-துரியனுடன்
வொட்டியிழுக்க-பிகையர்வுற்றே
வுரக்கக்கொடியோனுமொதுவனே-ஆ.

இரியோதனனிரங்கல்-விருத்தம்.

தொட்டிடவேண்டுமென-துசோபதையாசையின்
விட்டுவிட்டேனையோ-வித்தித்தபிதேவன்
சட்டமோவைவாதேவி-சாபமோதொட்டபேனா
வொட்டிக்கொண்டோடுதையோ-வொருவகையறிகிலேனே

வ-ம். ஐயையோதெய்வமே நான் துரோபதையின்மீது வைத்திருந்த ஆ
சையை இன்றோடேவிட்டுவிட்டேன், ஆ-இதென்னபாண்டவர்கள்செய்த
திட்டமோ-துரோபதையிட்டசாபமோ-அல்லது பிடிமன்னித்தித்தியோ

யுக்

சயிந்தவநாட்காலங்காரம்.

தொட்டபேர்களை யெல்லாம்பற்றியிருக்குதே இதைவிடுத்ததுக்கொன்றும்
படியானவகையை நன்னறிக்கேனெதெய்வமே

திரியோதனன்புலம்புந்-கரு-லோம்புரி,
கண்ணினன்.

ஐயோநானிரியென்செய்குலேன்மறையி
வடிபட்டெழிலின்றுநேனே ஓ-தெய்வமே
வையமொங்குமங்கைக்கப்பாண்டவர்செய்தருதோ
வஞ்சியிட்டசாபமோ ஓ-தெய்வமே
கற்புடையோர்சினந்தாற்கடலுஞ்சுலுறுமென்பார்
கண்டநிந்தேனின்றோடே ஓ-தெய்வமே
சொற்றவறாமத்துன்னதுயர்கண்டேசகியால்
தொட்டோரொட்டிக்கொண்டோ ஓ-தெய்வமே
ஆனேசேனையாவையுடியோடேயிழுக்குதே
யார்பாலெடுத்துரைப்பேன் ஓ-தெய்வமே
தேனையொற்றமொழியாள்நாமத்தைக்கனவினுஞ்
சுந்திக்மொட்டேனையோ ஓ-தெய்வமே
வணங்காமுடிபடைத்தமன்னனென்றேபுகழும்
மாட்சிமையழிந்ததே ஓ-தெய்வமே
ரணமாகியுடலெங்குமரவித்தமொறுதே
உட்சிப்போலாகாண்குலேன் ஓ-தெய்வமே

பொது-விருத்தம்.

கருகீயோடிவந்துகைகீட்டிக்ருணுவென்றே
முடிபெறுவேந்தன்சொன்ன-மொழியதைச்சிரமேற்கொண்டே
பிடிபடிப்படுமொமென்று-பின்தொடர்ந்தேயப்போது
தடைபடாவேகத்தொடுந்-தாண்டியேபிடித்திட்டானே,

காணன்-கார்த்தபத்திரபிடிக்கரு-தரு.

பல்லவி

தாண்டியேபிடித்தான் துரியன்னை

வேண்டியேபிடித்தான்

அதுபல்லவி.

தாண்டிப்பிடிக்கக்கை-பீண்டான் துரியன்னும்

வேண்டிக்கொள்ளவேமன்னர்-விசையாகவேயோடித் (தா)

ரணங்கள்.

விருதுமன்னவர்க்கையெய்திமென்றுதொடுப்போது

பருமைந்தனுரையாற்படைமன்னர்விடுபடத் (தா)

பின்னுஞ்சுயின்னியத்தை மன்னன்தொடத்தொடவே

அன்னவொல்களு மடி யோடேவிடுபடத் (தா)

செயித்தரசனைத்தொட்டுச்செங்கையாவிழுக்கையிற்

பயித்தியக்காரனைப்போற் பலமெச்சன்பிட்டான் (தா)

பொது-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இத்தபர்காரம்-பருதிமைத்தருதிய காண
மகாராஜன் மிகப்பரியோடும ஒடிவந்து அவர்கொடியோன்முதலியவால்

சயிந்தவநாட்காலங்காரம்.

நாயுத்தொடத்தொடவிடுபட்டு அவரவர்கள்மனையைச்செர்ந்து நானமுந்
நிருக்கையில் திரியோதனன் தன்னுமைத்துனனை அரண்மனைக்கழைத்துக்
கொண்டுபோய் ஸ்தாநஞ்செய்துவைத்துத் தன்னுடன் போஜனஞ்செய்து
வைத்தபிறகு அவனைப்பார்த்து கூறுகின்றவிதங்காண்க.

திரியோதனன்சொல்-விருத்தம்.

மகாவலுபேச்சுச்சென்ற மைத்துனமணியேகேளாய்

விகாதமதானவவார்மெல்லியையழைத்தபோது

தகாதென்றேயவன் தடுக்கத் தந்தமேதேனுமுண்டோ

அகாதமாப்பேர்த்தென்ன வறியுநானேதுவாயே

வசனம்.

கேளுமமைத்துன னீளவவனவோ தீரவார்த்தைகளைப் பேச்சுச்சென்ற
வுனக்குஇப்படியேரிமபடியாய்வந்தகாரணத்திந்துப்பாண்டவர்க்கையே
தீர்த்துப்போர்புரித்து வெல்லத்திறமில்லாமற்சிக்கிக்கொண்டு இப்படியா
னையோ அல்லதுபாஞ்சாணையையழைக்கு அவன்சம்மதப்படரால்வாதமிட்டு
அவர்களுக்கையி வகப்பட்டுக்கொண்டாயோ மற்றபாதுகாரணத்தால் சம்ப
வித்ததோ வதைவொளியாமல்வெளியிடுவாய்ணந்தது.

செயித்தரசன்சொல்-சிந்து.

வைபகத்தையாளுமன்னு-எனக்கு

வந்தவிதிகளைச்சொல்லுகிறேன்

மைவிழிறுரோபதைவையக்கண்டே

வாடிப்பரிதாபவார்த்தையதாய்க்

காட்டிவிருக்காமல்-எந்தன்

கடிககர்வாவென்றேயானழைத்தேன்

கேட்டந்தவஞ்சியவன்-எந்தன்

கேழ்வனாக்கேட்டிவ்வாரெனென்றான்

ஆகட்டிருவேனென்று-சொல்லி

யவசரமாயவான்மந்தவன்போல்

வைத்தேயவனின் றம்-நீங்கி

வந்தேரதமேறி வருகையிலே

கண்டந்தமெல்லியரும்-வானைக்

கையிலெடுத்துக்கொண்டோடிவா

அண்டாதகாடதனில்-தேனா

யதிவேகமாகவேவிட்டுவந்தேன்

செந்தாமறைமகத்தான்-வந்தே

செங்கரகீட்டித்தரும்போது

தந்திரமாகப்படி-ஏறித்

தாருமென்றென்படியேநிறா

கேளாமுடுக்கிவிட்டேன்-அப்போ

தேம்பியமுதங்கேகூச்சலிட்டான்

விராநின்ரெனனுங்-கெடி

விமனும்வந்தேமடக்கிக்கொண்டு

'அடித்தேபிடித்தேனனை-யவ

எண்ணெய்கொண்டேயெனவிடுத்தான்
அடித்தவாழ்ப்பிதனை-வெறு
அம்சடைகோபிப்பள்ளியென்றார்
வெகுமதிசெய்துப்பவென்றே
விடைபெற்றேவீமனுந்தம்பியரும்
நகலையவளுக்கடிக்கோலம்
நடத்தவருகினென்மைத்துனனோ

திரியோதனன்சொல்-விருத்தம்.

வீமனுக்கோவகங்காசுகொள்வாசுக
விளைபாட்டாபிதைவிட்டுவிடப்போராது
நாளுனக்கோபோரனைகள்சொல்லக்கேளு
நாளைபெற்றேவெண்ணெயெத்பயணமாகக்
காமனையெறித்தவன்மன்பதத்தைகாழிக்
கருதியவியவயவையருகிற்சேர்ந்து
நெமருடன்தபயிவழித்தேயருகிப்பெற்றால்
நீனிலமேவெண்ணவனாவெல்லலாமே.

வ-ம். ஆ-ஆ, கேளாய்மைத்துது அன்னபாணிகொள்கயலாய் அடையி
தொகுதித்துக்கந்தமுளபலாதினைப்பொசித்துக் காலத்தைக்கழித்துவரும்
பாண்டவர்களுண்மீமன்மிகவுவகொலங்கொண்டிருப்பதால் அவர்களைக்
மாமாயவிடப்பாது-அவர்களைவெற்றிபெற்றேண்டுமென்னும் விருப்பமு
னக்கிருக்குமானால் இக்கணமே இம்யவனாச்சாரலைச்சேர்ந்து-காமனையெ
றித்தமூலகவாசபதியாகிய சந்திரஜடாதரமூர்த்தியைச்சிந்தித்துத் தபஞ்
செய்து அவருடைய அருளைப்பெறுவாயாகில்-பஞ்சவனாயும் பஞ்சைபோ
ற்பறக்கவெல்லவாய் ஆதலால் எனதுவார்த்தையைக்கடவாமல் நடப்பா
ய்மைத்துது.

பொறு-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இந்தப்ரகாரம் - திரியோதனமகாராஜன்
கூறியதைக்கேட்ட சிந்துதேசாதிபதியாகிய செயித்தரசன் தபவேடம் பூ
ண்டிலுதிருவிதங்கானக,

இதுவுமது-விருத்தம்.

காலிகாம்பரமுந்தெண்டு கமண்டலக்கையிலேந்தி
நாவாடாலையாடத் தரித்தருண்டலங்குன்ன
நாலைப்பஞ்சாட்சரத்தை நவமுடன்தியான்துசெய்ய
மேலியேனியவாடி வேந்தனும்கருகின்றனே.
செயித்தரசன் - தபஞ்செய்யநா-கரு-தரு-இ-ம்-கவியாணி - அ-நாளாதி
பல்லவி.

தபஞ்செய்யநடந்தானே-செயித்தரசன்
தபஞ்செய்யநடந்தானே

அதுபல்லவி.

அவந்தவேலிலிரு மறுபகையும்விடுத்து
ஆதிபரவிவந்தினைந்தெழுத்தைத்தொடுத்து

சரணங்கள்.

சிந்துபதியளித்தபாலன்-புலியான்
திரியோதனனுக்கனுக்கலன்
அந்தமிகுமந்திடுபுரியதனைக்கடந்து
அரற்றக்கரியவடியார்கடமைத்தொடர்ந்து
மெய்கில்விழுதியெங்குமில்லக்க-கழுத்தில்
வியன்கொளக்குமணிகள் துலங்க
கொழியோகதண்டமுங்கமண்ட-லமுமெடுத்து
கருதவொண்குரட்டைக் கழலினையிற்பெடுத்து
பொன்னவிரட்டையோனைப்போற்றி-புவன்
போகபாக்கியங்களைமாற்றி
பன்னக்கரியபஞ்சாக்கியினிடைநின்றே
பவத்திலுழந்தச்செய்யமும்மச்சமுக்கையுமென்றே

(தம)

(தப)

(தப)

வ-ம். அகோதெப்படியென்றால் இந்தப்ரகாரம் தவவேடந்தரித்து வந்த
ஜெயித்தரசன் இம்யமகிச்சாரலைச்சேர்ந்து தன்னுடன் தொடர்ந்தோடிக
கொள்கவி அப்பரதொண்டாரனே யான்பரமகிவதையுன்னித் தவஞ்செ
ய்யப்போகின்றமையால் அதற்குவேண்டியபணிகளை நடத்திவரக் கடவிச்
செய்து அவர்களுக்காகஞ்செய்து தவஞ்செய்யும்விதங்கானக.

ஜெயித்தரசன்சொல்-போற்றிக்கவி.

வேதத்தின்புடிவிவின்று விலங்கியபரனேபோற்றி
பாதத்தையுன்னிவித்தேன் பரஞ்சுடரொளியேபோற்றி
நாதத்தைக்கடந்துநின்ற நம்பலின்னினைத்தான்போற்றி
பூதலந்தன்னிலவேண்டும் பொருளெனக்கருள்வாய்போற்றி.

இதுவுமது-தரு-இ-ம்-காபி-ருபகம்.

பல்லவி.

கருணைதே சங்கர
கருணைதே

அதுபல்லவி.

மருவார்கொன்றைமாமலர் குடிய
லாகவின்வாசச்சுவேசமேவெசனே
சரணங்கள்.

(கரு)

ஜனகாதியார்போற்றும் பகபதி
சகலாண்டமுரின்றேயொளர் மதி
வனமாவிக்ருகூந்தபாதி
வானவர்-தானவர்-கானவர்கோன்பணி
மதிசூடியவானே யரோஹரா
மழமான்கரத்துற்ற பராபரா
குகியன்றிலேநிலைதம்பரா
காதலுமும்பி லுக்கலமிசருள்
அபன்மா மமர்பணிபங்குண
வல்லவரவரவொளிரக்கரு

(கரு)

அரசு

செய்தியறிக்கைக் காலங்காறம்

செய்யுமியான் பெறத்தருவாயுதாரண

சேனுவல்கொர்புகழ்தாணுவேதந்தருள்

(அரு)

பொது-விருத்தம்.

தேவர்கள் முகிகார்த்தர்வர்-சித்தர்கள் புத்தரோடு

மேவியவா-ன்மாவேந்திரன்-விமலியுருத்திக்குச்சு

சீவநாருணயவஸ்து-சிந்துநாடாள்வொண்காண

யாவலாபவிடைமீதேறி-யானவர்வருளினாரோ.

புரமசிவன்வருகிற-தரு-இ-ம்-சௌராத்திரம்

பலவலி.

அரணிதோவந்தாரோ-விடையிலேறி

யரவிதோவந்தாரோ

அதுபல்லவி.

அரன்வந்தா-ரண்பாக்கள்குறைதிரும்படியாக

அந்தாதுந்துபிவினைமுழங்கிட

இந்திரதேவர்கள்-வந்துவணங்கிட

சரணங்கள்

நாமன்வந்தாரண்தோ-வேதன்கருதிபிட

மணிபுரவசுமேனகையாழிட

பமலிபிள்ளமுரகடன்-சங்கமுழங்கிட

(அரு)

சசன்வந்தாரண்தோ-விமலயவந்தரங்கப்ப

யிலையமான்மருகுலமுமேந்தியே

சலசலவெனத்தேவர்மலர்கள்-சொந்திட

(அரு)

விமலன்வந்தாரண்தோ-விண்ணவர் பணிங்கிட

விஞ்ஞானயநாரகர்-விதயாதர்பாடவே

வினாசேச்செய்ததரசன்-மிதமறிதகடவே

(அரு)

செய்ததரசன்சொல்-போற்றிக்-கவி.

சங்கராபோற்றிபோற்றித்தாணுவேபோற்றிபோற்றி

மங்கையோர்பாகாபோற்றி-மான்மழக்கரத்தோய்போற்றி

பங்கமில்லாமனயேன்-பார் மிசைவெற்றிபுண

வங்கெனக்கருள்வாய்போற்றி-யிறைவனேபோற்றிபோற்றி

பரமசிவன்சொல்-கவி

சயிந்தவர்கேண்மோகொன்றைத்-தாரதுந்தருளுவோமியாம்

பயன்படுமந்திரத்தைப்-பண்டிதனுச்சரித்து

நயமுடன் பரயோகிப்பாயேல்-நாடிமன்னவனைக்கொல்லும்

பயமனையகற்றியுந்தன்-பதிதனக்கேருவாயே.

வ-ம்-கேளுமபிள்ளாய் செய்ததரசனை-நீசெய்ததவத்திற்குச்சந்தோஷ

ங்கொண்டு உன்மனோபிஷ்டப்படி-வேண்டியவர்களுக்கும் பிண்ணை வெந்

திரெளளனும்படியாய் கொன்றைமாலையையும் கொடுத்தோமாதலால்-உன

வுச்சதையைகற்றி-மதிழுவோடிமன்ன அபதிக்கும்போய் சேரக்கடவாய்

ளரும்பிள்ளாய்-கபம்.

செய்ததரசனுட-கம்-முற்றும்

முற்றப்பெற்றது